Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2135 | 4 pagini — 20 bani | Marți 13 martie 1956

VOTUL NOSTRU

ȚARA a votat. In Capitală ca și în noul oraș Victoria, în așezările de pescari din deltă ca și în străvechiul oraș Cluj, în satele din Bărăgan ca și pe bordul vaselor romînești aflate departe de patrie — pretutindeni oamenii muncii au venit în fața urnelor, alegînd deputații în sfaturile populare. Ziua alegerilor a devenit o sărbătoare a întregului popor. Atmosfera de bucurie și voie bună cu care alegătorii s-au prezentat la vot a ilustrat cum nu se poate mai bine simțămintele unui popor liber, căruia un sistem electoral consecvent democratic îi asigură exercitarea dreptului de a alege și de a fi ales.

In anii puterii populare în zilele alegerilor a devenit o cinste faptul de a fi primul care votează. Mulți tineri și vîrstnici s-au trezit cu noaptea în cap pentru a putea fi primii la secțiile lor de votare. Faptul acesta ilustrează conștiința politică a poporului nostru muncitor, atașamentul său față de viața nouă pe care o trăiește.

Alegerile s-au desfășurat sub semnul unității de nezdruncinat dintre partid, guvern și popor. Oamenii muncii au votat cu încredere pe candidații Frontului Democrației Populare, deoarece au deplină încredere în ei, în capacitatea lor, în năzuința de a duce la îndeplinire politica partidului. Legătura cu masele largi este chezășia succeselor în muncă ale noilor deputați. Or, faptul că deputații aleși sînt fii ai poporului muncitor, luptători pentru fericirea celor mulți, este o garanție că legăturile noilor deputați cu cetățenii vor fi strînse, că cerințele cetățenilor vor putea fi cunoscute și satisfăcute.

In anii puterii populare, patria noastră s-a dezvoltat neîncetat. Este suficient să privim în jurul nostru pentru a sezisa transformările petrecute. In cartierul Ferentari au votat duminică locatarii unor blocuri care nu existau la ultimele alegeri. La 11 martie, în orașul Victoria s-a votat pentru prima oară. In urmă cu cîțiva ani, pe locul unde se află acest oraș muncitoresc nu întîlneai nici țipenie de om. Ar fi multe lucruri de spus despre ceea ce s-a realizat în anii din urmă în țara noastră. Lucrurile acestea au fost pomenite și în întîlnirile dintre candidați și alegători și pe panourile și afișele editate în prag de alegeri. Bilanțul realizărilor este bogat. Pentru toate aceste realizări, noi mulțumim partidului nostru drag care ne conduce fiecare pas pe drumul vieții noi. Dar trecînd în revistă realizările obținute oamenii muncii se gîndesc în primul rînd la ceea ce mai au de făcut; și sînt multe sarcinile ce-și așteaptă realizarea. Congresul partidului nostru ne-a înarmat cu un bogat program de activitate. In lupta pentru realizarea acestui program, de mare importanță este activitatea sfaturilor populare și a deputaților acestora.

Desfășurarea campaniei electorale și ziua alegerilor au arătat în mod concludent devotamentul deplin al poporului muncitor față de politica partidului, expresie a propriilor interese ale celor ce muncesc. In acest sens, este grăitoare larga participare a maselor populare la dezbaterea, în cadrul întîlnirilor cu candidații, a unor probleme de interes general, dezbatere ce a avut drept rezultat nenumărate propuneri interesante a căror realizare va fi de un mare folos.

La 11 martie, mulți tineri au pășit pentru prima oară în fața urnelor. Era un eveniment deosebit în viața lor. Cineva afirma că primul buletin de vot înmînat unui tînăr înseamnă de fapt înmînarea unui certificat al maturității. In afirmația aceasta se află mult adevăr. Tineretul nostru a dovedit maturitatea sa politică participînd activ la campania electorală. In rîndurile tineretului se află mulți dintre deputații aleși. Faptul acesta trebuie să constituie încă o dovadă a încrederii ce se arată în priceperea gospodărească a tineretului, în spiritul său de inițiativă, în capacitatea sa de muncă. Tinerii, organizațiile U.T.M. din toate regiunile și localitățile pot și trebuie să aducă o contribuție mereu sporită la înfrumusețarea orașelor și satelor, la rezolvarea cu forțe locale a unor probleme de interes obștesc. Participarea activă a tinerilor la amenajarea prin muncă voluntară a sălilor de spectacol, a căminelor culturale etc. este o înaltă datorie cetățenească de îndeplinirea căreia depinde în însemnată măsură îmbunătățirea muncii de educație în rîndurile tineretului. Angajamentele luate în acest sens în zilele dinaintea alegerilor vor trebui îndeplinite.

Ziua alegerilor a fost o zi sărbătorească. Poporul a votat din nou, plin de încredere în partid, în forțele sale, pentru întărirea cuceririlor obținute pînă acum, pentru noi victorii în opera de construire a socialismului, pentru pace și înțelegere între popoare.

Scînteia tineretului

Cu dans și veselie

In curtea secției de votare nr. 36 din raionul I. V. Stalin e o animație deosebită. Se dansează. Un acordeon bucură pe oameni cu niște melodii oltenești. La început, dansează numai 6 fete și 6 băieți îmbrăcați în costume naționale albe, tivite cu blăniță de miel negru. Oamenii, după ce ies sau înainte de a intra în secția de votare, fac cerc în jurul lor și-i privesc zîmbind. Tinerii saltă voioși pasul, chiuie voinicește, astfel că unii spectatori intră lîngă ei în horă.

In horă, intră pînă și vînzătorul de la chioșcul alimentar de alături, un bărbat gras și pornit pe chiuit și săltat mai ceva ca tinerii din echipă.

Hora se termină. A sosit o mașină și tinerii au plecat. Oamenii regretă sincer.

Și tinerii au plecat de aici spre centrul de votare nr. 9 ca să-i înveselească și acolo pe alegători. Echipa trebuie să viziteze în această zi 7 secții de votare. Tinerii muncitori de la I.C.S.I.M. s-au pregătit cu un entuziasm deosebit în fiecare zi, în ultimele săptămîni.

Sudorul Miloș Zaharia, ajustorul Opaina Gheorghe, zidarul Iacob Ștefan, curiera Ionescu Aurelia, dactilografa Parfenie Jana și alți tineri s-au străduit ca munca lor agitatorică, făcută prin dans și veselie, să fie cît mai atractivă.

De dimineața și pînă seara tinerii au mers și-au jucat în mijlocul alegătorilor de la diferite secții de votare. Seara, după ora 20, au mers și ei să voteze, așa cum erau îmbrăcați, în costume naționale.

— Pe noi, tovarășe — i-a explicat Miloș responsabilului secției — trebuie să ne înțelegeți că deși sîntem tineri am venit mai încet și mai tîrziu, ca niște unchieși, pentru că pînă acum i-am înveselit pe alegători cu dansurile noastre. Să simtă și dînșii că azi este o zi de sărbătoare...

La vot, înainte de ivirea zorilor

De obicei, duminică în spre zori Bucureștiul doarme. Străzile sînt pustii și doar mașini mai trec în mare viteză prin oraș.

Duminica asta Bucureștiul nostru s-a sculat cu noaptea în cap. Miile de felinare luminau feeric marile bulevarde. Intunericul nopții nici n-a apucat să se risipească, dar în oraș forfota a început.

Secțiile de votare sînt luminate, megafoanele îi cheamă pe cetățeni la vot. In sute de locuri se instalează bufete. Autocamioane care duc pe veselii artiști amatori ai echipelor culturale au început să străbată orașul. Membrii comisiilor electorale sînt de mult la posturile lor. Agitatorii au eșit și ei pe străzi. In fața unei secții de votare, un operator cu aparatul gata pregătit îi așteaptă pe cetățeni.

Cine mai simte că e ger pișcător!

Duminica asta, Bucureștiul nostru, strălucind în mii de lumini, s-a sculat cu noaptea în cap. După săptămîni de pregătiri, iată zorii lui 11 martie.

Capitala votează!

Am plecat pe nimerite la o secție de votare să-l cunosc pe primul cetățean care va vota. Așa am nimerit, înainte de ivirea zorilor, la secția de votare nr. 30 de pe strada Sevastopol. Tovarășii din comisie își mai rînduiau hîrtiile pe birou.

S-a dovedit încă odată că „socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din tîrg". Vroiam să scriu despre primul cetățean care va veni la secția de votare și cînd colo au intrat doi! Un tînăr înalt cu trăsături energice și o tînără cu părul castaniu. Erau soți.

— Unde stați?

— La căminul de căsătoriți al Politehnicii — răspunse tînărul.

După ce cei doi tineri au votat, am putut sta de vorbă cu ei. In urma lor, au început să sosească alți cetățeni.

Viața lui Tache Voicu se aseamănă cu viața multor tineri din țara noastră. In 1940, cînd avea 14 ani, a plecat de la casa părintească din Găești, să-l mai ușureze pe tatăl său, țăran muncitor cu 5 copii. A plecat la arsenalul armatei din Tîrgoviște și a intrat ucenic. Patru ani de zile, care credea că nu se vor sfîrși niciodată, a trăit amarul uceniciei de pe timpuri.

Lui Tache Voicu i-ar fi plăcut să învețe. Acest lucru n-a putut să-l facă însă decît în 1946, cînd s-a înscris la școala medie tehnică serală. După 4 ani, cînd a terminat, comunistul Constantin Putinică, pe atunci director al uzinelor metalurgice „Gh. Gheorghiu-Dej" din Tîrgoviște l-a chemat la el și, fără multe introduceri, i-a spus că uzina îl trimite la politehnică în București, să învețe și să devină inginer.

A fost cam greu la facultatea de mecanică. Dar Tache Voicu a învățat și a răzbit peste greutăți cu perseverența care-l caracterizează pe comunist. Anul III și IV au fost trecuți cu „foarte bine", examenul de stat la fel. Pînă i-a venit numirea, a început să lucreze la uzinele „23 August". Aici l-a reîntîlnit pe tov. Constantin Putinică, fostul lui director. Revederea a fost emoționantă. Dar, după cîteva luni, Tache Voicu a fost numit asistent la facultatea de tehnologie mecanică. Acesta e drumul vieții lui Tache Voicu: de la ucenicul ajustor la asistentul de la politehnică.

Pe Alina a cunoscut-o la Tușnad, în 1953, într-un concediu. Ea e studentă la biologie. Vara la Tușnad e ca în rai. Acolo s-a înfiripat dragostea între cei doi tineri căsătoriți.

E de prisos să-i întrebăm pentru ce au votat. Alina vrea să devină profesoară de biologie, iar Voicu vrea să se dedice cercetării metalului.

Aici, la secția de votare nr. 30 din str. Sevastopol, s-a dat primul vot în zori pentru viața cea frumoasă a omului nostru, pentru zilele însorite ale viitorului.

I-am petrecut cu privirea pe cei doi tineri, care au plecat la braț, fericiți. In urma lor se ridicau zorile peste București...

ȘTEFAN HALMOȘ

Două generații

La secția de votare nr. 26 din raionul Tudor Vladimirescu au intrat de dimineață cîteva tinere muncitoare de la uzinele „7 Noiembrie". Ele locuiesc împreună cu alte 120 de textiliste la căminul muncitoresc al uzinelor, amenajat de curînd. Filatoarele Elena Filiuță și Maria Petre votează azi pentru prima oară. Cu buletinele de vot împăturite, tinerele se îndreaptă spre urnă. Dintr-o altă cabină de votare iese bătrîna Maria Ionescu din Calea Dudești 201. Textilistele îi oferă întîietate, cum este și firesc. Așa se întîmplă cînd ai în față un om de 83 de ani. Gingășia gestului deschide inima vîrstnicei femei. Un zîmbet, o întrebare, apoi discuția se încheagă. Tinerele au aflat atunci cu mirare faptul că și dînsa a fost textilistă. Sînt ani de atunci. Astăzi Maria Ionescu este pensionară. O viață întreagă s-a chinuit cu nevoia în spate. Drept la vot n-a avut decît acum în anii democrației populare. Și tot în acești ani statul i-a acordat ajutor material, i-a redat demnitatea ca atîtor zeci de mii de pensionari din țară.

— Cîtă deosebire între viața dumitale și a noastră, a tinerelor muncitoare de astăzi — exclamă cu emoție filatoarea Maria Petre. Iată, pe mine mă ajută în calificare cea mai bună textilistă din uzină, cunoscuta Alexovici Antoaneta. N-am cunoscut înjurăturile patronilor și nici grija zilei de mîine. Cu toate că sînt foarte tînără am conștiința acestor victorii ale regimului nostru. De aceea am votat pentru candidații F.D.P.

Incă din zori, ziua s-a arătat a fi frumoasă. Doar dinspre marele parc cu stadionul „23 August" așezat în mijloc — ca un uriaș crater de vulcan din care în zilele de vară erupe uragan de aplauze — adia o boare abia simțită de pămînt renăscut. Soarele, în zilele lui martie, este deobicei zgîrcit și rezervat, dar în dimineața aceasta dăruie generos lumină și căldură.

In cartierul nou de blocuri muncitorești, nou ca tot ceea ce este în jur, domnește un freamăt intens de zile de sărbătoare. Pe scările, coridoarele și în curțile blocurilor, oamenii se strigă unii pe alții, se așteaptă în porți și apoi grupați, după prietenii, rudenii sau pur și simplu pentru că-s vecini de apartament, pornesc spre secția de vot ce se găsește în capătul străzii Maior Coravu. Muncitorii de la uzinele „23 August" — exploatații de altă dată ai lui Malaxa și locuitorii de ieri ai cocioabelor din Valea Plîngerii — stăpînii de azi ai blocurilor moderne și confortabile merg să depuie buletinul lor de vot. Am pornit împreună cu familia muncitorului Mihai Nicolae, tîmplar la „23 August". Din familia aceasta — ce cuprinde zece membri — cinci s-au îndreptat ca cetățeni cu drept de vot spre secție. Să vi-i prezentăm. Intîi și întîi, Nicolae Mihai ca cel mai de seamă membru, șeful respectat al familiei. Bătrînul Mihai, om ca la vreo 50 de ani, dar voinic și drept ca un dorobanț, lucrează de peste un sfert de veac în uzinele „23 August". Peste părul său nins de fulguiala vremii, au trecut ani grei și amari. A intrat aproape copil în uzina lui Malaxa. O viață de om a trudit — viață de cîine — pentru patronul hrăpăreț și lacom. Atîția ani, omul acesta — asemeni miilor de muncitori de la „Malaxa" — a trăit într-o cocioabă la marginea cîmpului ce se întindea pînă la porțile fabricei. Cînd se întorcea trudit de la fabrică, copii lăsau joaca cu cîinii prin gunoaiele maidanului, și-i săreau înainte. Dar în buzunarele tatălui nu se găseau de multe ori nici măcar o bucățică de pîine. Cu greu, luptînd veșnic cu foamea și lipsurile, copii au crescut firavi și bolnăvicioși. In 1947, cînd pe groapa Vergului s-a ridicat un nou cartier, lui Mihai Nicolae i s-au repartizat două apartamente. Printre cei dintîi, bătrînul s-a mutat aici și vreme îndelungată a trebuit să se obișnuiască cu noul fel de viață. Dar cel plecat din cocioabă, a știut să dovedească frumusețea caracterului său. I se repartizase, socotind familia sa numeroasă, două apartamente: camere multe, două bucătării, două băi, hol, boxă — toate cîte două. După un sfat cu nevasta, bătrînul a hotărît să cheme în apartamentul celălalt un tovarăș din uzină ce nu stătea nici el prea bine, lui fiindu-i destul un singur apartament. Copiii au pornit pe drumul lor: fata cea mare a măritat-o după un flăcău ce i-a fost drag de la S.M.T. Ciorogîrla. Cealaltă, Constanța, este dactilografă în birourile uzinei. Maria, o fetișcană repezită, ajută mamei la gospodărie și-și așteaptă și ea măritișul. Ca și surioarei mai mari îi place mult muzica și în lojile operei pot fi întîlnite des, fetele tîmplarului Nicolae Mihai. In aceeași ordine urmează apoi Ion Mihai, un flăcău de 19—20 ani, izolator termic la Intreprinderea 3 izolații. Treaba lui nu-i în Capitală. A lucrat pe șantierul de la Hunedoara, Petroșani, Bacău. Acum, fiind pentru un timp acasă, e bucuros că poate în dimineața aceasta frumoasă, să meargă împreună cu familia la vot. Acasă, au rămas cei trei copilași ce n-au drept încă la vot. In numele lor, pentru viitorul lor, vor vota cei cinci mai mari.

— Candidatul pe care-l votăm acum, vorbi bătrînul, îi om de al nostru, crescut în uzină: tovarășul Constantin Andreescu. El ne-a fost deputat și înainte. E băiat harnic și inimos la treabă. A făcut multe pe aici și va mai face, doar locuiește aici în cartier, în blocul nostru. Inseamnă că va vedea el cu ochii lui ce ne mai trebuie. Noi vom sta în jurul lui și cînd va avea nevoie de sprijin, ca întotdeauna îl va avea...

In dimineața aceasta frumoasă de martie, familia lui Mihai Nicolae pornea la secția de votare. Un lucru obișnuit dar care mi s-a părut semnificativ și simbolic pentru acest cartier nou ridicat pe maidanele Bucureștiului de altădată.

GH. PIETRARU

Familia lui Nicolae Mihai votează.

PRIMUL VOT

In jurul orei 6 dimineața în fața secției de votare numărul 53 din raionul Tudor Vladimirescu s-a oprit un grup numeros de tinere și tineri de la Școala profesională de ucenici constructori. Ei votau pentru prima oară în viață. Acest eveniment, așteptat cu emoție, a constituit obiectul multor discuții, imboldul unor noi succese la învățătură. Constantin Pascu, organizator de grupă U.T.M. al anului III — utilaj, Alexandru Dumitru din anul II — lăcătuși mecanici, Iulia Buteică din anul II — instalații electrice, Gheorghe Stan din anul III — instalații sanitare și mulți alții au obținut în cinstea alegerilor numai nota 5.

Duminică, cu mult timp înainte de ora stabilită pentru plecare, nici unul dintre tinerii ucenici nu avea astîmpăr.

Intreaga clădire a căminului lor, construit anul trecut, fremăta. Băieții, mai stîngaci altădată în fața oglinzilor decît fetele nu prididеau cu aranjatul uniformelor călcate cu grijă de cu seară. Bătrînul maistru Constantin Moraru, astăzi profesor în școală, îi privea cu dragoste. In mintea lui se perindau anii urgisitei sale ucenicii, cu lipsuri, bătăi, înjurături și haine zdrențuite. Astăzi, ucenicii se bucură de toate condițiile necesare însușirii cunoștințelor profesionale. Pentru ei au fost create sute de școli, cămine, ateliere-școală etc.

Profesorii le predau cunoștințe multilaterale, maiștrii le împărtășesc părintește tainele meseriei. Iată de ce bătrînul maistru se simte astăzi mai tînăr ca niciodată. El ține să-i însoțească.

Victoria Ioniță, din anul III-utilaj a făcut tuturor o surpriză. Ea merge la vot cu brațele pline cu flori. Plini de entuziasm, scandînd lozinci și cîntînd, tinerii au pornit spre secția de votare.

U.T.M.-istului fruntaș Constantin Pascu i s-a acordat cinstea de a vota primul din grup. Emoționat, el și-a exercitat pentru prima oară în viață dreptul de vot. Rînd pe rînd votează și ceilalți. Victoria Ioniță, cu bucuria întipărită pe față, împodobește localul secției de votare cu florile aduse. Răsună cîntece. Impresia acestei clipe nu se va șterge toată viața.

Valea Jiului votează

Pe străzile localităților miniere din Valea Jiului era multă animație, deși gerul era aspru. Incă înainte de ora șase la centrele de vot se adunase lume multă. Peste tot — la Lupeni, la Petrila, Vulcan — se puteau auzi la această oră dialoguri asemănătoare:

— Incotro?

— Ce mai întrebi. Mă duc să votez.

— Fii fără grijă că n-ai să fii primul. S-au sculat alții mai de dimineață decît tine...

Primul la vot nu poate să fie, firește decît unul, dar totuși printre primii poți fi. Și ăsta e lucru mare.

LUPENI. Cînd la ora 6 s-a deschis ușa secției de votare nr. 8, primii care i-au pășit pragul au fost tinerii Nagy Emeric și Munteanu Margareta de la mina Lupeni. Cu mîndrie, la întoarcerea spre casă, răspundeau celor care-i chemau la vot.

— Noi am votat.

— Păi e numai șase și zece.

— Da, dar noi am fost primii.

Printre cetățenii care au votat în primele ore ale dimineții se aflau Barta Eugen cu fiul său Barta Dionisie, amîndoi mineri fruntași. Varga Alexandru venise la secție direct din mină. In acest schimb, el și-a depășit norma cu 80%. Ca și el, Fulga Petru în acest schimb de noapte și-a depășit norma cu 100%. Ei au cinstit alegerile în mod deosebit, nu numai prin votul lor, ci și prin realizări însemnate. Stigel Iosif din brigada lui Nicula Loghin a venit și el la vot devreme. Printre candidații pe care i-a votat era doar și Nicula Loghin.

PETRILA. Secția de votare nr. 19 se află în Clubul sindicatului miner. La cinci și jumătate dimineața, două fete urcau treptele clubului.

— Oare n-o fi tîrziu?

— De unde vrei să știu? Doar ți-am spus că n-am votat niciodată!

Dudaș Ana și Rusu Viorica au fost primele care, nu fără emoție, au depus în urnă primele buletine primul lor vot. Nu mult după aceea, la secția de votare a venit un grup de tineri mineri căminiști în frunte cu Serea Virgil, secretarul organizației U.T.M. Tot printre primii au votat Mihai Ștefan cu soția lui, care e candidată a F.D.P. în circumscripția electorală raională nr. 28 și Hajdu Iuliu, Erou al Muncii Socialiste. Brigada lui Mihai Ștefan, în ajunul alegerilor, a dat zilnic cîte două norme.

Ceva mai tîrziu, pe la orele 8, la aceeași secție de votare s-a prezentat Bodenlos Ioan cu familia, adică soția și fiul său. După 43 de ani de muncă în mină, Bodenlos Ioan se odihnește acum. E pensionar. Fiul său, Bodenlos Ioan, a urmat tradiția familiei și s-a făcut miner. Deși tînăr, azi a votat prima dată, este un bun maistru miner. Bodenlos-fiul e supărat că n-a putut veni mai de dimineață la vot.

— Cu bătrînii n-a fost ușor. Se mișcă încet amîndoi. Și eu care a trebuit să-i aștept!

PAROȘENI. La centrul de votare nr. 17, țărani în costumele lor pitorești ca și constructori în pufoaice își așteptau rîndul la vot. Așteptarea nu a fost cîtuși de puțin plictisitoare; echipa artistică de la termocentrală le-a prezentat un frumos program artistic.

Primii care au votat la acest centru au fost doi dintre constructorii termocentralei — Pîrvulescu Marin și Nica Gheorghe. Brigada complexă de zidărie a lui Vasile Mihai și brigada de dulgheri a lui Dragomir Aurel au votat de asemenea printre primii.

☆

Cu bucurie și încredere, minerii și constructorii din Valea Jiului au votat în această zi candidații F.D.P., oameni a căror viață și muncă o cunosc prea bine și de care nu se îndoiesc nici o clipă că vor fi la înălțimea încrederii ce li s-a acordat.

RODICA ȘERBAN

Țăranii muncitori în fața urnelor

Zori de zi. La școala din comuna Frasinu Giurgiului s-au aprins luminile, vestind că secția de votare amenajată aici și-a început activitatea. Cei din comisia de votare și-au pregătit cele necesare apoi și-au luat locurile la masă, așteptînd cu nerăbdare să treacă cele cîteva minute ce mai erau pînă la ora șase.

— Oare cine va fi primul ce va vota azi? se adresă Ion Stroie tovarășilor săi.

Răspunzînd parcă întrebării lui, pe ușa secției de votare își făcu intrarea un grup de tineri gălăgioși.

— Ne-a luat-o cineva înainte? întrebă cu emoție în glas utemista Elena Podeanu.

— Nu. Fiți pe pace. Pînă la ora șase mai sînt încă două minute — o liniști cineva din comisie.

Tinerii răsuflară ușurați. Iși pregătiră buletinele de identitate și le prezentară pe rînd comisiei. La ora șase utemiștii Tudor Ciotoracu cu soția sa, Elena Podeanu și Ion A. Stroie au introdus în urnă primele buletine de vot.

S-a luminat de ziuă. Gospodarii din Frasinu, îmbrăcați în haine de sărbătoare se îndreptau veseli spre secția de votare. In fața secției s-a adunat lume multă. Oamenii își așteptau rîndul să dea votul lor candidaților F.D.P.

Dar cine sînt candidații? La întrebarea aceasta comunistul Stroie Ion, secretarul organizației de partid, ne răspunde oricînd cu dragă inimă.

— Iată, de pildă, țăranul muncitor Năstase Boiangiu, om trecut de cincizeci de ani, gospodar de frunte în comună. Cînd iese primăvara la arat, vecinii îi urmează întotdeauna exemplul știindu-l priceput în lucrul cîmpului. Avînd garanția că și în treburile obștești va fi tot așa de harnic, oamenii l-au propus și-l aleg acum deputat.

Invățătoarea Elena Nuțeanu, deși tînără, a cîștigat încrederea oamenilor din sat. In comuna Frasinu n-ai să mai găsești nici urmă de analfabeți. Ea nu s-a mulțumit să învețe numai copiii cu dragoste și răbdare, dar le-a descifrat tainele scrisului și cititului și unora din părinții lor. Despre acest fapt pot vorbi multe țărănci muncitoare ca Ioana Asan, Elena Picotici, Preda Rada, Milana Mocana și altele, care acum au venit cu încredere să-și dea votul.

Dar despre deputați ar mai fi multe de spus. Fapt grăitor este că **duminică pînă la ora 13, au votat 95 la sută din alegătorii comunei Frasinu Giurgiului.**

Și nu-i mirare. Doar candidații F.D.P. sînt oameni harnici și iubiți de ei, care cunosc năzuințele lor și îi vor sprijini să le înfăptuiască.

A. CARANFIL

Familia colectivistului Nițu Coscai din comuna Frătești, raionul Giurgiu a venit să voteze pentru viața fericită pe care o trăiește.

Cele cinci prietene

Cînd am ajuns în fața secției de votare nr. 1 din strada Biserica Enei, hora se încinsese de mult. ...Pe scările facultății de arhitectură, în holul căreia se instalase secția de vot, stăteau studentele ce locuiesc în apropiere, la căminul „Carpați". Intr-un colț, un mănunchi de cinci fete priveau scena. Sînt prietene nedespărțite de la aceeași facultate, din același dormitor. Impreună învață, împreună se plimbă, la teatru cinci locuri se ocupă deodată, iar acum, ca întotdeauna au venit împreună să-și dea primul lor vot candidaților F.D.P.

Venite din toate colțurile țării cele cinci fete au format o grupă de studente dornice să învețe, să reprezinte cu cinste regiunile lor. Crahmarciuc Gloria, o fetișcană cu păr bălai și creț, este din Ploești. Cu modestie neprefăcută recunoaște că are cele mai bune calificative. Sofia Curcă din anul II al facultății de geografie, o studentă voinică dar sfioasă ca o școlăriță este dintr-un sat de pe lîngă Brăila. Silvia Teodorescu a venit din Jegălia, un sat din Bărăgan, în priviri cu seninătatea întinderilor nesfîrșite și în inimă cu dorința fierbinte de a învăța. A găsit o prietenă bună în Cornelia Diaconu din Rm. Vîlcea, o fată de asemenea silitoare. A cincea, Elena Gîdăr, a venit din Munteni-Brazi, raionul Slobozia. Toate cinci locuiesc în noul cămin „Carpați" — un dar pentru studenții noștri. Acolo, ele au condiții deosebite de învățătură și trai.

In numele acestor noi condiții de viață, cu privirile îndreptate spre viitor cînd vor păși în viață, cadre temeinic pregătite, grupul nedespărțit al celor cinci studente de la geografie au încredințat votul lor, primul lor vot ca cetățeni ai patriei, candidaților F.D.P.

Foto: D. F. DUMITRU

Născut în ziua votului

Incă de cu seară, Sanda Teodoru se simți rău.

— Ce-i cu mine? Hai, spuneți-mi — întreba ea.

Medicii zîmbeau și o îmbărbătau:

— Ei, lasă fetițo, nu te speria, că așa trebuie să fie. Pînă mîine vei naște și chiar vei putea fi prezentă și la vot.

...A trecut de miezul nopții. Sosise 11 martie. Undeva într-un birou, o pendulă număra orele. Privită din stradă, o fereastră a „Maternității C.F.R." din cartierul Steaua părea luminată ca ziua. Dintr-acolo se auzi un plîns prelung. Un copil a venit pe lume...

Femeile din celelalte saloane, care nu adormiseră încă, șușoteau între ele: „A născut Sanda Teodoru".

★

Incă de cu zori, trecătorii au început să meargă la secțiile de votare. Secția de votare nr. 17 e chiar aici în maternitate.

Afară sînt arborate drapele. Un taraf de lăutari trece cîntînd, iar o echipă de dansuri naționale chiuie și joacă de rupe pămîntul.

Incepe votarea. Oamenii își dau votul candidaților F.D.P.

Un ceferist își face loc prin mulțime și merge aproape alergînd spre maternitate. El a votat. Vrea să știe acum ce îi face soția. Află că băiatul mult așteptat a sosit.

Cei de la poartă însă nu-l pot da voie să-și vadă copilul. Tatăl cheamă totuși un medic și stă de vorbă nemai pridídind cu întrebările.

— Chiar acum comisia s-a deplasat în salonul său cu urna și buletinele, îi răspunse între altele medicul.

Intr-adevăr, așa era. Tovarășa Romeia Pedvisocar și Constantin Focșăneanu au sosit cu urna în salonul de două persoane. Dar lehuza avea o dorință. Vroia să voteze cu fiul său în brațe, vroia să-l simtă aproape, aproape, lîngă ea.

Comisia de votare s-a supus...

Oamenii pricep doar ce înseamnă iubirea de mamă...

ION TEOHARIDE

PE PERONUL GĂRII...

Indeletnicirile gazetărești ne-au purtat prin multe secții de votare. Am cunoscut feluriți oameni, am cules declarații, iar în filele carnetului s-a adunat un noian de însemnări. Pretutindeni am înregistrat atmosfera solemnă a actului votării. Deși alegerile au intrat în obișnuința vieții noastre, deși ele poartă pecetea unei profunde sărbători totuși, spontan, fără efecte căutate, actul votării are un caracter solemn. Vreau să subliniez că solemnul nu numai că nu este în contradicție cu atmosfera sărbătorească, ci o complectează, o subliniază.

Și totuși la o secție de votare solemnul se pierduse. Acolo stăpînă era forfota. Era la secția de votare nr. 19 situată chiar pe peronul Gării de Nord. Peisajul gării părea neschimbat. Pe linii, vagoanele își așteptau călătorii. La biroul de informații obișnuita animație. Consultînd cu insistență ceasornicele, oameni cu valize în mînă treceau grăbiți. Orașul se cufundase în întuneric dar forfota de pe peron nu se stinsese. Și atmosfera aceasta, specifică situațiilor în fiecare moment este prețios, o simțeam în secția de votare.

— Pierdem trenul!

Cu cuvintele acestea, o femeie între două vîrste a dat la o parte pe cei ce așteptau să voteze și s-a adresat președintelui comisiei. I-a explicat că vine de la Iași și se îndreaptă spre Găești. Vroia să voteze însă era grijulie să nu piardă trenul de legătură. Dorința i-a fost satisfăcută. A votat și a fugit către vagoanele înșirate pe linia ferată.

La această secție de vot nu există dosare cu liste de alegători. Aici votează flotanții — cei în trecere prin București sau ceferiști aflați în timpul votului pe drum. Seara, cu cîteva ore înainte de închiderea votului, peste 2.000 de cetățeni trecuseră prin fața urnelor la această secție.

Și în pragul miezului nopții, trenuri venite din capăt de țară mai aduceau votanți. Deabia la ora 24, ora închiderii votului, s-a potolit forfota la secția de votare din Gara de nord...

Votează cei reîntorși în patrie...

Alături de toți oamenii muncii din țara noastră, în ziua de 11 martie s-au prezentat în fața urnelor și numeroși repatriați, cetățeni sau foști cetățeni romîni care în baza Decretului pentru repatriere și amnistierea celor repatriați s-au reintors în patrie, redobîndindu-și toate drepturile garantate de Constituția R.P.R.

La secția de votare nr. 1 din raionul Tudor Vladimirescu din Capitală a votat inginerul Emil Orban, repatriat din Brazilia, în momentul de față conducătorul unui sector al Institutului de cercetări pentru industrializarea materialelor de construcții — (I.C.I.M.C.) din București. „La chemarea pămîntului patriei m-am reîntors în țară din îndepărtata Brazilie — a declarat dînsul. Am găsit aici o țară nouă, o lume cu o mentalitate complect schimbată. De la bun început m-a impresionat abundența mărfurilor care umplu rafturile magazinelor, numărul mare al cumpărătorilor — lucru care denotă un nivel general ridicat de trai. Nu am mai văzut nicăieri pe străzi, ca odinioară oameni zdrențăroși. M-a impresionat de asemenea dispariția diferențelor izbitoare care existau înainte între diferitele pături sociale ale țării, colaborarea strînsă care există astăzi, legată de interese comune, dintre muncitori și ingineri. Dragostea de viață, voia bună sînt caracteristice astăzi întregului popor romîn.

Am fost și sînt profund mișcat de dragostea frățească cu care sînt înconjurat de colegii mei de muncă, de către toți cei cu care mă întîlnesc și cu care stau de vorbă. Dau cu încredere votul meu candidaților F.D.P., reprezentanții noii orînduiri sociale din Romînia".

La secția de votare nr. 32 din raionul 23 August a votat și medicul Sara Goldring, de curînd repatriată din Franța.

„Am venit din Franța — a declarat dînsa — împreună cu fiul meu, Mark, aducînd cu noi întreg mobilierul casei. De cum am venit aici mi-a fost repartizată o locuință confortabilă în blocurile de curînd ridicate în cartierul Vatra Luminoasă. De asemenea, am găsit repede serviciu, fiind numită medic de laborator — specialitatea mea — la Policlinica interdepartamentală nr. 1 din București. Fiul meu este elev la Școala elementară nr. 12, unde se bucură de multă dragoste din partea învățătoarei și copiilor. Vreau să arăt și pe această cale că propaganda care se duce în apus împotriva repatrierii este falsă. Votez candidații F.D.P. care exprimă năzuințele de mai bine ale poporului romîn".

Tînăra mamă votează pentru viitorul copilului drag. Ziua acestor alegeri va rămîne neștearsă în amintirea ei, deoarece în această zi a născut primul ei copil.

Foto: E. CSIKOȘ

„Am ajuns al 5-lea"

Calea ferată București-Giurgiu... In noaptea de 10 spre 11 martie pe unul din terasamentele linii, alunecarea prundișului pe o distanță de aproape 1 m. a făcut impracticabil transportul trenurilor. Pilot de serviciu la cantonul din apropiere era Marin Stroe. Pentru tînărul ceferist noaptea aceasta a fost deosebit de grea.

Cantonul unde-și desfășoară deobicei activitatea Marin Stroe a devenit cartierul general al reparațiilor care trebuiau grabnic făcute. Cu felinarul într-o mînă, cu fanionul într-alta, Marin Stroe, tînărul acesta cu figura inteligentă, veșnic neobosit, cu o vorbă de duh pe buze alerga ici și colo. Au sosit zorile zilei de 11 martie. Erau orele 5.30. Cu cîteva zile înainte Marin Stroe se gîndea să se prezinte primul la secția de vot din Frasin. El, „artileristul din Vlașca" cum obișnuiau să-i zică prin 1950 tovarășii dintr-o unitate militară nu voia nici de astădată să se lase mai prejos decît alții. Situația era acum însă deosebit de grea. Marin Stroe trebuia să rămînă în post pînă seara tîrziu. Ce era de făcut? A cerut să fie înlocuit pentru maximum jumătate de oră. A fugit în sat. S-a prezentat în fața comisiei de la secția de votare. Dar...

— Atît de rău îmi pare dragă tovarășe: am ajuns al 5-lea! Dar ce puteam să fac? — îmi spunea Marin Stroe în seara aceleiași zile.

I. SAVA

Din largul mării

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — In aparat se aud semnalele morse. Operatorul stațiunii de radio a portului Constanța urmărea pe hartă locul unde se aflau vasele romînești plecate în cursă. Luă un creion și socoli la cîte mile se află vasul „Sulina" și echipajul său.

Ne despart cîteva mii și pe hartă, așeză vase improvizate din carton la o mică distanță de insula Cipru, în apropiere de Famagusta. Alegerile pe semne s-au terminat repede în larg. Alegătorii sînt doar vreo 20. Ca cetățeni ai patriei noastre se bucură de aceleași drepturi ca cei de pe uscat. Pe vas au avut loc alegerile la fel ca și în țară.

„Mai sînt cîteva minute și trebuie să sosească radiograma" — anunță operatorul celor care așteptau. Așa cum stabilise din timp, la ora 9.30 de pe vas sosi următoarele știri:

„Comunicăm, început alegerile, la ora 6 (ora locală). Toți alegătorii au votat candidații F.D.P. Printre alegători se află tînărul ofițer stagiar Ion P. Ion și Sekeli Leonard care votează pentru prima oară.

Comandant
VIRGIL BURLESCU

Membrii echipajului vasului „Sulina" au dat cu încredere votul lor candidaților F.D.P. cu sprijinul cărora orașul și regiunea Constanța vor deveni mai înfloritoare.

★

După un scurt interval de timp, de pe vasul „Mangalia" aflat în apele Mării Mediterane a sosit o veste asemănătoare:

„Azi la ora 6 (ora locală) întregul echipaj al vasului nostru a votat candidații F.D.P.

Comandantul

Cuvîntul muncitorilor forestieri

GURA HUMORULUI (de la corespondentul nostru A. Cacina).

Alegătorii din Frasin, cărăuși de bușteni, muncitori de la fabrica de lăzi și fabrica de cherestea, țapinari de la gurile de exploatare — cu toții au venit cu multă dragoste să voteze candidații aleși dintre oamenii care muncesc alături de ei. Fiecare alegător de aci îl cunoaște pe candidatul Moroșan Petre, muncitor la fabrica de lăzi sau pe cărăușul Săhlean Aurel.

Iată-l pe tînărul Ardeleanu Gheorghe, țapinar maramureșan, care lucrează într-o gură de exploatare.

Rînd pe rînd vin și alți tineri alegători. Tinerele Leboiciuc Maria și Olaru Leonora sînt muncitoare la fabrica de cherestea. Ele muncesc alături de bărbați în depozitele de cherestea. Drept egal la muncă și la vot. Utemistul Săhlean Gheorghe a venit singur să voteze. Dar se grăbește să meargă acasă să stea cu fetița lui Livia pentru ca și soția lui Maria să vină să voteze.

Alegătorii mai în vîrstă, cum e moș Săhlean Loghin, se opresc și mai spun cîte o vorbă cu tîlc.

La secția de vot a venit de dimineață orchestra clubului. Joacă tinerii, joacă și bătrînii — țapinari, cărăuși, muncitori din Frasin.

Primul vot în orașul Victoria

(De la corespondentul nostru Carol Szabo).

Se luminează de ziuă. Departe munții se conturează tot mai mult în albastrul cerului. In dimineața aceasta viața în orașul Victoria pulsează mai puternic. 11 martie — eveniment deosebit în viața orașului. Victoria, cel mai tînăr oraș al patriei, votează pentru prima dată.

La centrul de votare nr. 35 de pe strada 7 Noiembrie, alegătorii așteptau cu nerăbdare să pășească în fața urnelor.

Votează comunistul Gheorghe Mihai. Cu ani în urmă cînd a venit la combinat din comuna Bărbuț, era necalificat. Meseria de operator chimist a învățat-o aici. Acum este normator. Gheorghe Mihai este căsătorit și are un băiat, pe nume Mircea, care a împlinit de curînd 9 luni. Comunistul Gheorghe Mihai a votat pentru viitorul fericit al copilului pe care vrea să-l crească în pace.

După el urmează un grup de tineri care acum dau „examenul de maturitate". Votează pentru prima oară.

Despre bucurie și emoție vorbesc obrajii îmbujorați ai utemistei Elisabeta Giurgiu, al lui Iosif Ogîrciu sau Ion Schep.

In acest timp la secția de votare nr. 34 din clădirea Școlii medii de 10 ani a venit la vot împreună cu soția și fiica sa, unul din constructorii orașului, Voinea Danciu în vîrstă de 66 de ani.

In noul oraș, apărut de curînd pe harta patriei, s-a înmulțit an de an numărul locuitorilor. In ultimii doi ani și în cele două luni ale anului acesta, s-au născut aci 329 de copii.

Chiar în dimineața aceasta la maternitate un nou cetățean a văzut lumina zilei: fetița Elenei Huștiu. Cum o va chema nu știu. Știm însă că va cunoaște împreună cu alți mici cetățeni dezvoltarea continuă a orașului Victoria. In planul de construcții este prevăzută realizarea unui număr de 90 apartamente muncitorești, o creșă, o piață modernă, noi zone verzi și parcuri, începerea construcției noului palat cultural și cîte altele!

Utemista Margareta Török a venit la vot împreună cu brigada ei; Sofia Duță, Maria Malanga, Fănică Șerban, Dumitru Brendoreanu sînt toți aci. Brigada în cinstea alegerilor a realizat planul zilnic în proporție de 115 la sută.

11 martie — va rămîne unul din evenimentele importante din istoria nescrisă a orașului Victoria, primul vot într-un oraș nou.

Alături de întregul popor muncitor, militarii forțelor noastre armate au votat și ei candidații F.D.P. In clișeu: echipajul tunului comandat de sergentul Oprescu Gheorghe în fața urnelor.

Sărbătoare în comuna Șag

Era ora prînzului cînd am sosit în fața sfatului popular din comuna Șag, raionul Arad, unde se amenajase secția de votare. Acest lucru l-am aflat mai puțin după firma mică, de hîrtie, prinsă în pioneze pe peretele sfatului, cît mai mult după aspectul sărbătoresc; bătrîni, femei, tineri și copii s-au adunat aici, iar nelipsita fanfară cînta neîntrerupt. Harnicii colectiviști și țărani muncitori au venit din zori să-și îndeplinească datoria, să-și pună votul în urnă pentru candidații F.D.P.

Utemistul Rauner Mihai, președintele sfatului popular comunal, candidat al F.D.P., ne spune cu mîndrie că 80 la sută din alegători țărani muncitori, s-au prezentat la vot pînă la ora 12. Au votat membrii gospodăriei agricole colective „Scînteia" printre care Schwartz Iosif, Spanier Ana, tînăra țărancă muncitoare Stănilă Rafila și tînărul Haman Iosif. Cu toții au încins acum o horă strașnică, bucurîndu-se de viața nouă pe care o duc și de viitorul fericit spre care ne călăuzește scumpul nostru partid.

Greu poți pleca de aici, mai ales cînd au venit în vizită și membrii brigăzii artistice de agitație de la întreprinderea de utilaj „6 Martie" din Timișoara, care vor prezenta o scenetă cu tema alegerilor de altădată. Cei care au apucat acele alegeri, își aduc bine aminte de ele iar acum rîsul lor sănătos este cel mai bun răspuns dat acelor vremuri, care nu se vor întoarce niciodată. De aceea rîsul lor ne umple de bucurie, este rîsul omului liber, este bucuria pentru viața noastră nouă de astăzi și pentru perspectivele ei.

Foto: RADU COSTIN

In Lunca Pomostului

S-au stins ultimele ecouri ale sirenei care a vestit locuitorilor din cartierul muncitoresc Lunca Pomostului sosirea dimineții. Dintr-unul din blocurile de pe strada Gheorghe Mihuț coboară un grup de 5 persoane care se îndreaptă spre Școala profesională unde este instalată secția de votare. E familia maistrului zidar de la oțelăria Siemens Martin, Petru Crăciunel.

Maistrul zidar are palmele bătătorite de muncă. Aceste mîini harnice și pricepute au clădit multe bolți de cuptoare Martin, camere și grilaje, dînd posibilitate oțelarilor să plămădească tot mai mult metal.

In aceste clipe gîndul lui Petru Crăciunel zboară departe. Poate că acum, odată cu el, la o secție de votare din Cluj a venit în fața urnelor și studenta Ana Crăciunel din anul III al Facultății de geologie și geografie. Da, fiica lui, fiica unui muncitor simplu este studentă. Era oare posibil în trecut așa ceva? Nu! Pentru viitorul fericit, luminos al fiicei sale, pentru fericirea întregului popor, muncitorul Petru Crăciunel și-a dat cu încredere votul candidaților F.D.P.

La secția de votare e un dute-vino necontenit. Au venit să-și spună cuvîntul Francisc Hoffmann de la furnale, oțelarul Țăranu Radivoi, maistru la oțelăria Siemens Martin, maistrul Marin Dobre de la fabrica nouă de mașini, Irina Tonia, Maria Isfănuț de la fabrica de turbogeneratoare, maistrul turbinist Aurel Onțeanu și alte sute de cetățeni ai noului cartier Lunca Pomostului.

Privirea lor alunecă peste blocurile muncitorești ridicate în anii democrației populare, peste impunătoarele clădiri ale clubului muncitoresc și Teatrului de Stat. In mintea lor stăruie imaginea marelui Combinat în care astăzi munca este mai ușoară și va fi și mai ușoară. Ei sînt hotărîți să sprijine îndeaproape pe cei care gospodăresc bunul trai al tuturora, pe deputații în sfaturile populare, muncitori de frunte, din rîndurile lor. Harnicii metalurgiști reșițeni sînt întotdeauna alături de candidații F.D.P. în construcția vieții noi.

INSEMNĂRI

Intîmplător a fost o zi cu soare.

Cerul ar fi putut fi tot atît de bine mohorît; ar fi putut să plouă sau să viscolească; nu acesta era lucrul de seamă.

Pentru că lumina venea dinlăuntrul oamenilor; pentru că seninul inunda sufletele; pentru că bucuria poruncea asupra vremii.

De aceea, ziua a fost frumoasă.

Dimineața, s-a trezit orașul, s-a trezit satul. Cînd s-a retras aburul nopții, oamenii și-au aruncat privirile unii asupra celorlalți. S-au cercetat; privirile și-au văzut oglindirea.

Au surîs.

...Ce fac oamenii în zilele odihnei? Se știe prea bine; fiecare — altceva. Teatrul, cinematograful, plimbarea, vînatul, pescuitul, meciul de fotbal, petrecerea intimă între ai tăi... Cîți oameni, atîtea cărări. Cîți oameni, atîtea dorinți. Cîți oameni, atîtea fîșii dintr-un multicolor evantai de plăceri și de gusturi.

In toate duminicile.

Afară de aceasta: Duminică 11 martie.

Ziua aceasta i-a sudat pe toți împreună. Milioane de unități sudate într-un singur corp, de flacăra aceleiași zile. Nu era o duminică oarecare. Aveau să încredințeze aleșilor lor fericirea comună.

Și repede, repede cărările s-au reunit.

Dorințele au devenit convergente.

Evantaiul multicolor s-a strîns.

Oamenii s-au întîlnit în fața urnei.

Ca în fiecare dimineață, copilul se lasă îmbrăcat de mîinile pricepute ale mamei. Ce bucurie! Hainele lui noi îl așteaptă. Ii turuie gura, gurița lui cît o cireașă. Tropotă picioarele mici. Or să alerge azi? Firește! Și ce va mai face? Tot ce-i poftește inima. E adevărat că sania e dusă în pod. Ce vrei, dacă s-a topit zăpada! Dar uite, e vremea cercului, e vremea trotinetei. Ai tu ce face.

Hai!

El vede fața îngîndurat-zîmbitoare a mamei. Ca întotdeauna cînd merge alături de ea, o vede de jos, dintr-un unghiu anume. Mama e înaltă. Ii zărește mai ales bărbia energică. Dar mîna care îl ține de mînă e bună, e caldă, e dragă.

Unde mergem, mamă?

Suflă vîntul ușor pe străzile abia zbicite. Primăvara e undeva pe aproape. Și ce de lume pe străzi! O fi întîi mai? Nu, atunci toți pomii ar fi înfrunziți, toți oamenii ar merge într-o singură direcție, iar lui i s-ar cumpăra un balon. Nu, se vede că mama are astăzi treabă.

Mergi la lucru, mamă?

Undeva, nu departe de casă, au intrat. Nu, mama nu lucrează aici. Asta o știe el. In schimb, în încăperea asta mare, împodobită cu steaguri (steaguri? atunci nu mai înțelege nimic) se găsesc cîteva chipuri cunoscute. Uite pe vecina de la etajul III! Uite-l pe tatăl lui Mircea, băiatul care stă la capătul străzii în casa aceea care seamănă cu o corabie. Uite și pe...

Ce fac toți aici, mamă?

Nu i se dă drumul din mînă. Dar cealaltă mînă a mamei o strînge pe aceea a vecinilor, mai trebăluiește nu știu ce în fața mesei și iat-o fluturînd niște hîrtii. Ciudat. Nu înțelege de ce a intrat cu mama într-o încăpere strîmtă, strîmtă, de abia au loc amîndoi. Ce curioasă e mama astăzi, zău așa; dar nu numai ea. Toată lumea, toți oamenii mari.

Deodată, mama se apleacă spre el. Toată fața îi e numai zîmbet. Il sărută pe creștet. Il bate ușurel cu palma peste nasul cîrn. „Prostuțule".

Totul a durat cîteva clipe. Hîrtiile pe care mama le ține cu o grijă de neînțeles în mînă, au dispărut într-o cutie. Și vecina tot așa a făcut, cu hîrtiile ei. Și tatăl lui Mircea...

Uite iarăși strada. Acum ce facem?

— Ce vrei tu. Tot ceea ce ai să vrei tu vreodată, vei face.

Și mama zîmbește, cu privirea dusă departe tare. Toți zîmbesc azi.

Pesemne că, totuși, este sărbătoare.

Poartă un palton albastru. Poate e funcționară, poate muncitoare, poate studentă. Silueta ei suplă se retrage din fața privirilor. Niciodată n-a jucat pe vreo scenă în echipele de amatori ale instituției sau ale fabricii. Și cît a rugat-o responsabilul artistic! Dar ea simte că spectatorii ar intimida-o. Pașii dansatorilor, care o fascinează deseori atunci cînd îi privește din sală, nu i-ar fi sugerat niciodată să joace ea însăși.

N-are îndrăzneală pentru asta. Ei și? Poți să fii un om foarte bun și să ai anumite manifestări de timiditate.

Duminică, 11 martie, a venit la secția de votare.

Sufletul îi era plin. Trupul plutea parcă, într-atît se simțea de ușor: sfida greutatea paltonului albastru.

In fața secției găsi o horă de tineri, dintr-o echipă oarecare de amatori. Brîiele roșii ale flăcăilor, fotele negre și iile cu arnici ale codanelor, ritmul trepidant, chiuiturile voioase, o atraseră magnetic. Din cercul privitorilor se desprindeau mereu alții intrînd în rîndurile dansatorilor.

Ea se stăpîni cu greu.

Sui treptele.

Votă.

Cînd ieși din nou în stradă, lumina o orbi. Clipi grăbită. Soarele îi iriza ochii. Hora tinerilor se învîrtea, cu o sete năprasnică de viață. Și, deodată, bariera aceea care îi țintuise energia tinereții, se rupse. Brusc. La prima chemare, fata păși sprinten. Brațele i se rezemară ușor de umerii celui din dreapta, ai celui din stînga. Și pașii jocului porniră repede, tot mai repede, vîrtej amețitor pe asfaltul acelei străzi centrale, plină de lume. Erau pași apăsați, viforoși, dezlănțuiți ca și cum 20 de ani ar fi așteptat această clipă.

Printre cei în costume naționale juca o fată îmbrăcată într-un palton albastru.

O funcționară, poate. Sau o muncitoare. Sau o studentă. Cine știe?

Juca.

Cei doi prieteni au vîrste apropiate. Ce înseamnă, parcă, doi ani diferență?

Inseamnă totul la 11 martie, cînd unul din ei are 18 primăveri, iar celălalt numără numai 16. Acum există unul „mare" și unul „mic".

Amîndoi au fost agitatori. Colindau din casă în casă în sectorul ce li se repartizase vestind apropierea votului. Ca întotdeauna, schimbau impresii, se înțelegeau în toate, vorbeau despre toate.

Despre toate? Da. Pînă la un punct. Mai bine spus, pînă la un anumit hotar. Atunci, ajunși acolo, unul se încăpățîna să-l treacă, zîmbind malițios. Era „cel mare". Celălalt se grăbea să rămînă îndărătul lui. Era „cel mic".

Votul!

Ochii celui mare rîdeau. Uite, după ce vor mai trece pe la ultimele case de pe strada Caraiman, cei doi prieteni se vor îndrepta spre secția de votare. „Cel mare" își va stinge țigara și, scoțîndu-și șapca, va intra înăuntru să-și exercite dreptul de cetățean matur al Republicii. „Cel mic" va rămîne pe sală, va aprinde furios o țigară și va începe să citească cu interes exagerat afișele care anunță delimitarea circumscripțiilor electorale.

Lasă, lasă! Mai vorbim noi, peste doi ani.

Foarte bine! Este cineva împotrivă? Peste doi ani, mă rog, foarte bine...

Dar, deocamdată cel mic îl invidiază cumplit pe cel mare. A, nu poate să-l sufere. Uite-te la el cum mă privește ironic, sigur. Norocosul! Merita el norocul ăsta? Nici vorbă: nu-l merita. Eu unul...

Uff!

Totuși sînt prieteni foarte, foarte buni, vă asigur. Dar, ce vreți: la 11 martie 1956 i-a despărțit un flecușteț de doi ani, acolo...

Intîmplător, a fost o zi cu soare.

Cerul ar fi putut fi tot atît de bine mohorît, ar fi putut să plouă, sau să viscolească: nu acesta era lucrul de seamă.

Pentru că lumina venea dinlăuntrul oamenilor, pentru că seninul inunda sufletele, pentru că bucuria poruncea asupra vremii.

De aceea, ziua a fost frumoasă.

ȘTEFAN IUREȘ

Brigada de pescari a votat

GALAȚI (de la corespondentul nostru Iancu Trifan).

In lacul Brateș există o imensă bogăție. Zilnic în sezoanele de pescuit, de aci se scot mii de kilograme de pește.

In marginea dinspre răsărit a comunei Tulcești se află cherhanaua secției piscicole a Intreprinderii piscicole din Galați. La această secție lucrează 6 brigăzi de pescari, care luptă zi de zi pentru îndeplinirea planului. In decembrie ei au dat peste plan 40.896 kg. pește. Cu toate că timpul a fost nefavorabil pescuitului totuși, în ianuarie ei au pescuit peste plan 12.045 kg.

In ultimul timp lacul Brateș a înghețat complect, dar pescarii nu și-au încetat munca și au trecut la pescuitul pe sub gheață.

In cinstea alegerilor de deputați în sfaturile populare, brigada de pescari condusă de utemistul Ionel Iamande a pescuit peste plan 1.308 kg. pește.

★

La secția de votare nr. 4 din comună e mare animație. Cabinele așteptau pe primii alegători. A sosit ora mult așteptată. Președintele secției de votare după ce a felicitat pe alegători a anunțat începerea votării. In grup au venit să voteze și pescarii de la secția piscicolă Tulcești. După ce a ieșit din secția de votare, tînărul pescar Ionel Iamande a spus:

— Votul de astăzi l-am dat cu încredere celor mai devotați fii ai poporului. Cine în comună nu-l cunoaște pe tovarășul Vasile Bratu care pentru a doua oară a fost propus candidat al F.D.P.? Deși lucrez în piscicultură, totuși știu că tovarășul Bratu a muncit mult pentru înființarea gospodăriei agricole colective care a fost inaugurată de curînd, și că a fost ales președinte al gospodăriei.

Intre timp a ieșit din secția de votare grupul de pescari. Moș Vasile Constantin, șeful unei brigăzi, se adresă pescarilor:

— Băieți, am votat cu toții. Acum trebuie să mergem la treabă. Nu uitați că avem năvoadele în apă și pe urmă ne așteaptă și membrii brigăzii tovarășului Sudacov care toată noaptea au stat pe baltă și trebuie să vină să voteze și ei...

In cercul de botanică al școlii germane din Codlea, regiunea Stalin, pionierii fac experiențe interesante și lucrări practice care le întregesc cunoștințele primite la cursuri. Iată, în fotografie, cîțiva pionieri încercînd puterea de germinație a semințelor.

Un mărțișor puțin obișnuit

Este o tradiție ca de 1 martie tinerii și bătrînii să se întreacă în a face surprize cît mai plăcute prietenilor sau soțiilor, iubitelor sau tovarășelor de muncă prin oferirea cunoscutului mărțișor.

Cu ocazia acestei zile și muncitoarea utemistă Iosif Ana a primit mărțișorul binemeritat.

Ana Iosif este una din fruntașele fabricii de tricotaje „Bela Brainer" din București. Ea a ajuns la vîrsta la care i s-au putut oferi pînă acum mărțișoare doar de 23 de ori.

In 1949, cînd a intrat în fabrică, nu cunoștea nimic din tainele meseriei de tricoteură. Aici organizația U.T.M. a încurajat-o să urmeze cursurile de calificare de gradul I și II ale întreprinderii și în curînd ea a devenit muncitoare calificată iar mai apoi fruntașă în producție. Incadrată în întrecerea pe profesii și aplicînd metodele de lucru sovietice Jandarova și Covaliov, tovarășa Iosif Ana a reușit să depășească norma de calitate a lucrului cu 10% obținînd în același timp economii de 1.500—2.000 lei lunar. Toate aceste succese însă nu o prea mulțumesc. Mereu este în căutarea unor noi posibilități de reducere a prețului de cost. Acum principala problemă ce o frămîntă este reducerea la maximum a deșeurilor, problemă rezolvată numai în parte în secția unde lucrează.

Utemista Iosif Ana este una din cele 20 de tovarășe cărora le-a fost decernată Diploma de onoare a întreprinderii pentru rezultatele obținute în producție. Ca membră în comitetul U.T.M. ea nu uită că trebuie să fie un exemplu pentru tovarășele ei de muncă. De aceea s-a înscris printre primii la concursul „Iubiți cartea" și se pregătește intens să devină purtătoare a insignei „Prieten al cărții". Ducînd muncă de lămurire de la om la om, ea a reușit să înscrie la concurs numai în ultima lună încă 20 de fete.

„Pentru a face educație comunistă tineretului, trebuie mai întîi ca și tu să studiezi, și să cîștigi cu perseverență, să muncești cu dragoste în producție, să fii exemplu de urmat" — așa gîndește utemista Iosif Ana și a constituie într-adevăr un exemplu pentru tovarășele ei.

Mărțișorul primit de 1 martie și cadoul de Ziua femeii nu sînt pentru ea daruri obișnuite. Ele constau în decizia conducerii fabricii de numire într-un post superior — brigadieră la secția preparație.

Cîte nu vor depinde de acum de munca ei: aprovizionarea, primirea și repartizarea materialelor etc.

In grija sa sînt 30 de tovarăși. Cu oamenii trebuie să știi cum să lucrezi. Credem însă că Iosif Ana va îndreptăți încrederea tovarășilor. În jurul ei sînt comuniști, care o ajută.

ALEX. ANDREI

JURNAL ARTISTIC

La grea încercare*)

...La o stație de munte, călătorii sînt nevoiți să-și întrerupă drumul din pricina viscolului. Șoseaua, greu de străbătut și în condiții normale, este acoperită acum de uriașe troiene de zăpadă. Zeci de călători, ale căror treburi sînt legate de sosirea în orașul Visokovogorie, își irosesc timpul prețios. Ei hotărăsc totuși să părăsească stația unde s-au adăpostit și să străbată în convoi periculosul drum. Dar nu numai intemperiile dau de furcă călătorilor și șefului stației, ci și doi spioni care s-au strecurat pe teritoriul Uniunii Sovietice.

Intr-o astfel de împrejurare, cînd se reliefează pregnant caracterul oamenilor, și-au plasat conflictul pasionant și dinamic realizatorii noului film sovietic de aventuri „Drum periculos"

Iată-l de pildă pe funcționarul înăcrit în scripte Beimbetov (L. Sverdlin), care bună parte din drum refuză să împartă călătorilor unele din alimentele și îmbrăcămintea pe care le transportă. In cele din urmă, ceea ce este bun, cinstit omenos, în Beimbetov învinge însă birocrația și el înțelege că grija pentru nevoile oamenilor trece înaintea oricărei evidențe scriptologice.

Interesant ni se dezvăluie și tînărul șef al stației de mașini, care în ciuda preocupărilor lui „nepămîntești" (îl pasionează flora și fauna pînă la uitarea de sine), în ciuda timidității și a aerului său distrat, se dovedește capabil să-l facă inofensiv pe unul dintre spioni. Cu toate că n-a avut se pare niciodată calități de luptător, Vasea îl prinde pe spion.

Un caracter dîrz, integru, pe care spectatorul îl va reține cu siguranță în amintire, este cel al căpitanului de securitate. Rănit la braț în urma luptei pentru prinderea celuilalt spion, bravul ofițer își învinge durerea și — cu o perseverență uimitoare — zile și nopți, cît durează drumul, îl păzește pe ticălosul dușman. Atunci cînd spionul încearcă să fugă, căpitanul ne apare în toată plenitudinea calităților lui de luptător. Aceste însușiri sînt subliniate în peripețiile captivante ale urmăririi banditului de către ofițerul de securitate.

In jurul acțiunii pentru prinderea spionului fugit, apare cu putere în film unitatea oamenilor sovietici, care se solidarizează împotriva dușmanului comun. Chiar și oameni asupra cărora puteai avea unele dubii, cum este îngîmfatul și șperțarul șofer Feodor nu pregetă în acest moment să-l ajute pe ofițer la recunoașterea drumului.

Totodată, realizatorii filmului ne înfățișează cum în asemenea momente grele, cînd nu te poți ascunde după deget, elementele egoiste, lașe, lipsite de abnegație se autodemască, își dau arama pe față. In film e condamnată lașitatea lui Pușka ajutorul de șofer, care se pregătește să părăsească drumul cînd dă de greu, ca și atitudinea individualistă a geologului Grișa care, pentru a-și păzi pielea, abandonează lupta.

Pasionîndu-l pe spectator, captîndu-l prin acțiunea sa inedită, abundentă în episoade de aventură de bună calitate, filmul îi transmite prin caracterele interesante care se conturează cu limpezime, mesajul major de a fi om în oricare împrejurări ale vieții

MIRCEA ANDREI

---

*) „Drum periculos" — film artistic în culori, producție a Studioului „Mosfilm" — 1955

Mecanizatorii — agitatori entuziaști

Dintre gospodăriile colective din raza de activitate a S.M.T.-ului Balta Alba, 5 au fost create pînă în 1955, iar 7 în primele luni ale acestui an. Alte trei sînt în curs de constituire. Chiar și această sumară statistică ne înfățișează clar ritmul crescînd pe care l-a luat transformarea socialistă a agriculturii, în ultima perioadă în raza de activitate a acestui S.M.T.

Se pune întrebarea: care a fost contribuția S.M.T.-ului Balta Albă la aceasta?

In raportul C.C. al P.M.R., prezentat la cel de al doilea Congres al partidului de tovarășul Gh Gheorghiu-Dej, se spune că: „Fiecare S.M.T. trebuie să fie un organizator și îndrumător al producției agricole, un puternic sprijin al statului democrat-popular în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii". S.M.T. Balta Albă se străduiește să-și îndeplinească acest rol. Incă de acum doi ani s-a luat măsura ca brigăzile de tractoare să lucreze în aceeași comună, la aceeași gospodărie colectivă, la aceeași întovărășire mai mulți ani de-a rîndul. S-a luat, de asemenea măsura ca toți tractoriștii să fie încadrați în brigăzile ce vor lucra în satele și comunele în care locuiesc familiile lor.

In felul acesta s-a creat o puternică legătură a tractoriștilor cu țăranii muncitori. Aceasta a dus nemijlocit la executarea unor lucrări de cea mai bună calitate, la sporirea necontenită a producției la hectar. In comuna Ibrianu spre exemplu, timp de trei ani la rînd a lucrat brigada utemistă de tractoriști condusă de Stan Calcan. Lucrările bune efectuate, de tractoriști, au făcut ca în anul trecut, mai mult de jumătate din țăranii muncitori din comună să contracteze lucrări cu S.M.T.-ul.

Dar aceasta a fost oare întreaga contribuție a mecanizatorilor din S.M.T. Balta Albă, la crearea noilor gospodării colective? Desigur că nu. Cu toate că pentru convingerea țăranilor muncitori fapta a fost întotdeauna și va rămîne argumentul cel mai grăitor (în cazul nostru lucrările de bună calitate și recoltele bogate), în ultima vreme, mecanizatorii au întreprins și alte acțiuni de atragere a țăranilor muncitori pe făgașul agriculturii socialiste.

Prin strădania de zi cu zi a mecanizatorilor, stațiunea a reușit nu numai să execute lucrări de bună calitate, dar și să-și realizeze planul de producție pe anul trecut, și chiar să-l și depășească cu 2,3 la sută. Făcîndu-se însă o analiză temeinică a muncii, în lumina documentelor Congresului al II-lea al partidului s-a ajuns la concluzia că s-ar fi putut obține o depășire cu mult mai mare a planului, dacă tuturor brigăzilor li s-ar fi asigurat tarlale întinse fără haturi, de pe care, știut este, se poate obține cu tractorul o productivitate sporită.

Grija pentru îndeplinirea sarcinilor ce izvorăsc pentru fiecare S.M.T., din documentele Congresului al II-lea al partidului a determinat conducerea stațiunii să ia și alte măsuri de atragere a țăranilor muncitori pe calea socialismului. Astfel, cu toate că și în perioada iernii sînt destule lucruri de făcut în stațiune au fost constituite trei brigăzi de agitatori care sub conducerea activiștilor comitetului raional de partid Filimon Sîrbu au desfășurat muncă de lămurire pentru crearea de noi gospodării colective în raza lor de activitate. Din aceste brigăzi fac parte comuniști și cei mai buni utemiști din stațiune.

Cu toate că aproape nici un țăran muncitor nu a avut și nu are nimic împotriva lucrării pămîntului cu tractoarele, ba chiar sînt convinși de superioritatea muncii pe tarlale întinse, agitatorii stațiunii au avut totuși de luptat cu multe greutăți. Mulți țărani muncitori, ca de pildă Tudor Murea din satul Grădiștea aruncau șovăiala pe seama nevestelor care, chipurile, spuneau ei, ar fi împotrivă.

Discutînd mai îndeaproape cu oamenii, comunistul Ion Dobre, utemistul Constantin Zamfir și ceilalți agitatori au ajuns la concluzia că oamenii care auziseră și bune și rele despre viața și munca în gospodăria colectivă, vor să se convingă, văzînd lucrurile cu proprii lor ochi. S.M.T.-ul i-a ajutat și în această privință. Cu mașinile S.M.T.-ului au fost organizate de către agitatori, vizite la gospodăriile colective din Făurei sat, Vișani, Plopu și Oprișenești.

Vizitele acestea au adus o mare contribuție la convingerea deplină a țăranilor muncitori asupra superiorității muncii în gospodăria colectivă. Vizitele au fost cu atît mai convingătoare, cu cît ele au fost organizate la gospodăriile colective alese de înșiși țăranii muncitori. Grădiștenii, spre exemplu, au hotărît să viziteze gospodăriile colective din Plopu și Oprișenești. S.M.T.-ul le-a pus la dispoziție mașini. Rezultatul n-a întîrziat să se arate: pînă în acea zi la Grădiștea erau doar cinci cereri. După numai 4 zile însă, grădiștenii puteau sărbători constituirea gospodăriei lor colective.

Dar chiar și după organizarea acestor vizite, în unele sate mulți țărani muncitori mai șovăiau. Așa după cum am mai spus, mulți mecanizatori de la S.M.T. Balta Albă au părinți și rude chiar în satele în care ei luptau acum pentru formarea noilor gospodării colective. Oamenii au prins a spune: „Să intre în colectivă întîi părinții voștri și apoi vom intra și noi". Așa s-a întîmplat, spre exemplu, în comuna Ibrianu. Țăranii muncitori de aci spuneau: dacă se vor trece nea Ion Zamfir și nea Nicolae Mălcică, care au băieți agronomi la S.M.T., atunci ne vom trece și noi.

Mai greu sau mai ușor, trebuia totuși biruit și acest neajuns. La stațiune s-au convocat ședințe de partid și U.T.M. Aci s-a hotărît ca în cel mai scurt timp fiecare să-și lămurească părinții și rudele ca să-și depună cereri de intrare în colectivă.

Utemiștii Paraschiv Mălcică și Constantin Zamfir au plecat în comuna lor și și-au lămurit părinții. Tatăl lui Constantin Zamfir a intrat în comitetul de inițiativă, creat în scopul înființării gospodăriei colective.

După intrarea celor doi țărani muncitori, Ion Zamfir și Nicolae Mălcică, socotiți a fi de fapt și gospodari de frunte ai comunei, mulți țărani muncitori au pășit cu hotărîre pe calea colectivei. Așa se explică și faptul că în nu mai la o lună și jumătate de la constituirea gospodăriei colective, în Ibrianu, numărul membrilor ei a sporit de la 27 la 80.

Acum, cînd semnele primăverii au început să se arate, mecanizatorii de la S.M.T. Balta-Albă, făcîndu-și bilanțul muncii constată cu bucurie că acțiunile întreprinse de ei sînt încununate de succese. In comunele deservite de ei, au apărut 7 noi gospodării colective iar alte trei sînt aproape create. Dar munca continuă mai departe; peste puțină vreme vom putea afla despre noi succese ale agitatorilor mecanizatori pe frontul transformării socialiste a agriculturii.

I. ȘERBU
C. SLAVIC

Nu e greu să fii fruntaș

Mi s-a cerut să povestesc din experiența mea de muncă. Mă voi strădui, pe scurt, să vorbesc despre această experiență deși, probabil nu sînt unicul care folosesc asemenea metode de muncă.

De la început țin să arăt că învăț bine din anul III. Atunci au fost introduse în program materiile tehnice. Mi-am dat seama că citirea notițelor de la curs este insuficientă, mai ales la noi, la Facultatea de electronică, unde domeniul de studiu este atît de vast. Paralel cu cursurile am început să citesc și bibliografia respectivă. In felul acesta cele învățate la curs îmi apăreau într-o cu totul altă lumină.

M-am lovit de multe ori de lipsa documentației în limba romînă și atunci, din toată inima i-am mulțumit energicului meu profesor de limba rusă, care mi se părea înainte, din cale afară de sever, dar care m-a învățat această limbă. Cunoscînd limba rusă am început să urmăresc cursul de bazele teoretice ale electrotehnicei după cartea lui Neuman și Kalantorov.

In anul IV, odată cu proiectele, nevoia de a apela la cărțile sovietice a crescut și mai mult. Față de ceea ce apare, la noi s-a tradus încă prea puțin și traducerile apar cu întîrziere. Eu mi-am format însă o mică bibliotecă cu cărți tehnice sovietice în specialitatea mea. Acum, în mica mea bibliotecă găsesc materialul cel mai necesar cînd fac un proiect sau mă pregătesc pentru examen. Oricît de greu a fost începutul simt o reală plăcere cînd citesc acum o carte în limba rusă.

Probabil că mi-am ajutat prea puțin colegii în raport cu posibilitățile; la noi însă, în grupa 180, care se laudă a fi fruntașă, există o metodă foarte bună. Se cunoaște prea bine jena care reține mulți studenți de a se duce la consultațiile date de tovarășii profesori. Noi însă, înainte de a ne duce la consultații, facem o „consultație" între colegi. Fiecare spune ce n-a înțeles și din cei prezenți se găsește unul care să cunoască problema. Abia după aceea, ca să fim mai siguri, ne prezentăm în fața profesorului la consultație, știind exact ce vrem să aflăm și fiind pregătiți pentru discuție.

Se cunosc prea bine avantajele unei munci planificate. Vreau să accentuez numai unul și anume avantajul așa zis psihologic. Dacă ai un plan, oricît de sumar, materialul nu ți se pare infinit, înveți calm și concentrat părticica care revine pentru ziua respectivă. Pe deasupra îți mai ajunge și timpul — un confort care face munca studentului mai ușoară. Cînd perioada e deosebit de grea folosesc timpul rămas mai ales pentru sport.

Nu vreau să amintesc lucruri prea cunoscute cum sînt necesitatea frecvenței și pericolul învățăturii în asalt. Cred că fiecare a simțit acest lucru pe propria-i piele. In ceea ce mă privește nu vreau să mai risc.

Vreau să amintesc în schimb despre munca științifică. Sînt lucruri în fiecare meserie care nu se pot învăța la curs și care se pot afla numai în activitatea practică. Nu mă refer însă la o activitate de practician, ci, dacă vreți, la o practică științifică.

Studenții care duc muncă științifică sînt siliți să parcurgă tot drumul creației. Ei încep cu o documentare mai completă decît pentru curs, fac o proiectare de cele mai multe ori foarte serioasă.

Studenții din cercul științific învață cu perseverența necesară ca să domine toată complexitatea de fenomene care au loc în aparatul electronic. Alături de acești studenți, îndrumîndu-i, sfătuindu-i stau întotdeauna profesorii, asistenții, cu alte cuvinte în cercul științific noi avem posibilitatea să cunoaștem mai bine tainele meseriei, ceea ce constituie o complectare bună la restul învățăturii și de multe ori o complectare foarte interesantă.

Unii colegi consideră că activitatea științifică le-ar lua prea mult timp și „nu se bagă". Rezultatele sesiunii de examene au arătat însă că acești studenți nu au cîștigat cu nimic față de cei care au făcut efortul suplimentar activînd în cerc. Spun efort, fiindcă această activitate luată în serios este foarte grea.

Invățînd zilnic, lucrînd în cerc, distrîndu-mă, odihnindu-mă, iată că a sosit sesiunea de examene, perioada culminantă a semestrului. Mai aveam de terminat un proiect, de dat colocvii și de complectat caietele de conspecte pe care în timpul semestrului le-am neglijat. Dacă aș fi lucrat toate conspectele în timpul anului, nu eram nevoit să-mi pierd în sesiune timp prețios și mai ales n-aș fi transformat această muncă de conspectare, într-o muncă cu totul formală.

Ce-aș mai putea spune despre sesiune? Că înaintea fiecărui examen ne duceam la cinematograf pentru a ne destinde sau făceam o plimbare? Că după fiecare examen sărbătoream rezultatul cu alt film? Și totuși ne bucuram prea sobru de succesele noastre. Spun aceasta pentru că în grupa în care învăț, grupa 180, 80 la sută din calificative au fost de „foarte bine" și deci aveam dreptul să ne bucurăm din plin.

Nu pot trece sub tăcere nici clipele de oboseală și teamă care sînt uneori firești cînd dai examene, dar care trec așa cum au venit. Ceea ce rămîne însă, este satisfacția unor realizări frumoase și asta contează.

SINUREICH HEINRICH
student în anul IV al Facultății de electronică din București

Sport

Ce prietenii noi ați legat la Zakopane?

In aceste zile, la Zakopane, au fost rostite multe cuvinte calde, impresionante. Dacă ar fi să se facă o anchetă: „cine a exprimat cele mai emoționante cuvinte" cu greu s-ar găsi un singur învingător.

Și totuși...

— „Ce prietenii noi ați legat la Zakopane?" Această întrebare am pus-o multora dintre participanții la Jocuri. Am primit răspunsuri simple, concrete, grăitoare.

In holul casei de oaspeți „Rada" am cunoscut doi băieți vioi care își însoțeau cuvintele cu numeroase gesturi. A fost destul de simplu să aflăm cine sînt. **Marius Simon**, student la facultatea de drept din Grenoble și **Louis Potier**, student la facultatea de geologie, de asemenea din Grenoble.

De îndată, s-au arătat dispuși să discute mai cu seamă cînd au auzit formulată o asemenea problemă.

Ne-au povestit următoarele:

„In timpul probelor de slalom special, urmărindu-i pe concurenți, noi vorbeam în limba franceză, destul de tare, așa cum vorbesc deobicei francezii. Deodată, un necunoscut s-a apropiat și ne-a întrebat în franceză:

— Mă cunoașteți?

Noi, desigur, am răspuns:

— Nu te cunoaștem! Dar necunoscutul a continuat să ne vorbească:

— Sînteți cumva membri ai Clubului sportiv alpin francez?

Noi am răspuns: „Da!".

Spre surprinderea noastră, el a început să pronunțe nume de antrenori sportivi francezi. Din vorbă în vorbă, am aflat cine este. Am devenit și prieteni. Polonezul **Juzef Șcepaniac** a studiat la universitatea din Grenoble între anii 1942-1945. In anii ocupației fasciste, a participat la mișcarea de rezistență.

Juzef Scepaniac, este astăzi antrenor de schi al sportivilor polonezi...

In aceste zile, îl întîlnim cu plăcere pe Juzef și, în discuții prietenești noi ne reamintim cunoștințele comune". Toate acestea le-am aflat prin intermediul prietenoasei traducătoare poloneze **Lena Man**, studentă a institutului de comerț exterior din Varșovia, care s-a grăbit să ne prezinte un alt prieten. Este studentul belgian **Oliver Smits**, de la universitatea catolică Louvain, nu departe de Bruxelles. De data aceasta, avem în față un om sobru, reținut. Oliver vorbește încet, cîntărind fiecare frază: — „Eu am găsit numeroși prieteni printre studenți".

Noi nu sîntem mulțumiți. Insistăm. Il invităm să ne vorbească mai precis.

— „Cei mai buni dintre ei se află printre studenții echipei cehoslovace, întreaga echipă m-a ajutat mult. In urmă cu cîteva zile, mi-am rupt schiurile și totuși nu am fost nevoit să-mi întrerup antrenamentele. Studentul din ultimul an al facultății de medicină din Praga Zdenek Mateiovschi a fost foarte amabil și mi-a împrumutat schiurile sale. Prietenii cehoslovaci mi-au mai dat și alte lucruri mărunte, cum ar fi, de pildă, canadiana pe care o vedeți". Am mers mai departe la studenții cehoslovaci.

E plăcut să stai de vorbă cu asemenea fată de ispravă ca **Kveta Merendova**. In miinile ei, distingem 3 violete.

Trei violete — două medalii?.. E clar pentru oricine că prietenii Kvetei îi urează să cucerească și cea de a treia medalie la combinata nordică. Noi, de asemenea, i-am urat succes. Și, din nou, ne-am întors la întrebarea care între timp a devenit tradițională

— „Ieri am primit vizita prietenilor noștri din echipa R. D. Germane...

Sînt mulți prieteni. Ne-am întîlnit cu tineri polonezi, cu prietenii din Norvegia. Am găsit multe cunoștințe vechi: bulgarul Dimitrov, romînul Bîră și alții

Păcat că nu am întîlnit-o pe studenta sovietică din Alma Ata, Sașa Altemenco, care nu a putut veni aici. „Să nu credeți că nu discut în permanență cu ea"

La aceste cuvinte am rămas surprinși. Cum se poate?

Ancheta organizată de corespondenții speciali ai ziarelor „Scînteia tineretului" și „Comsomolskaia pravda"

Kveta Merendova surîse și continuă:

— „Foarte simplu. Noi ne scriem mereu — ne povestim una alteia cum trăim, ce facem, cum ne antrenăm și învățăm.

Și iată-ne peste cîteva minute la etajul II, în fața unei camere, bătînd discret în ușa pe care o tăbliță ne informează: „Bolivia-Elveția"

Am intrat în cameră și ne-am găsit înconjurați de trei tineri. Intre ei, iată-l pe tînărul pe care-l căutam. Aflînd întrebarea noastră, **Bruno Keppler**, absolvent al facultății de drept din Geneva, susținut de prietenul său **André Poncet**, coleg de studii, s-a grăbit să ne afirme zîmbind:

— „Prieteni noi?"

— Poftim. **Carioca! René Farvig**, student la facultatea de agronomie din Bolivia, un tînăr șaten cu trăsături energice, s-a grăbit la rîndul său să ne explice rîzînd, că nu îl cheamă Carioca și că aceasta este porecla pe care i-au dat-o noii săi prieteni.

„Cu Carioca scuzați, cu René Farvig, ne-am întîlnit în trenul care ne-a dus din Cehoslovacia în Polonia" Cu aceste cuvinte a început să ne vorbească pe un ton amical André Poncet.

— „E bine să notați că atît Bruno Keppler cît și eu ne aflam într-o situație grea cînd am trecut prin Austria. In regiunea Insbruck trenul ne-a fost acoperit de o avalanșă. Era noapte. Grăbindu-ne să evacuăm trenul lucrurile noastre au rămas în tren. Carioca ne-a venit în ajutor".

La rîndul său René Farvig complectă:

„Eu pot să spun însă un lucru: Dacă vreodată ați călătorit un timp îndelungat singur și după aceea întîlniți doi prieteni minunați, veți înțelege bucuria mea.

Aceasta este totul".

Noi ne-am grăbit. Locuitorii clădirii se pregăteau pentru recepția oferită de U.I.S.

Iată de ce, toate celelalte discuții ale noastre s-au purtat fie pe culoare, fie pe scări sau în autobuz.

In pragul ușii am făcut cunoștință cu Mateiovschi, același Mateiovschi care a oferit schiurile sale belgianului Oliver Smits.

— „Avea o pereche de schiuri și le-a stricat" — spuse Mateiovschi. Părăsindu-ne ne-a adăugat că nu schiurile sînt importante, ci prietenia.

De data aceasta ne aflăm în autobuz.

Toți cei despre care am scris se află aici.

Iată-ne ajunși la sfîrșitul călătoriei noastre prelungite. Iată-ne într-o casă de odihnă a metalurgiștilor polonezi. Cine sînt cei ce locuiesc acum aici. Sînt studenți — romîni, finlandezi și sovietici... Ei formează o familie unită, prietenească. Să intrăm puțin, să vedem ce se petrece aici. Ușa casei se deschide larg. Dacă intri în sala de mese, din toate părțile auzi:

— Prietenie!

— Drujba!

— Tovari! (în finlandeză).

La ordinea zilei sînt înscrise: Perinița romînească, Katiușa sovietică și altele.

Aici se dansează, se fac schimburi de cadouri și de insigne. Aici trăiesc prieteni. Aici noi n-am mai avut timp, să punem cunoscuta întrebare. Veselia generală din vilă ne înconjura.

CAROL ROMAN și VASILI SEKIN

O surpriză și... un scor prea sever

VARȘOVIA. — Rezultatul întîlnirii dintre hocheiștii polonezi și chinezi a fost o mare surpriză pentru cei care scontau pe un succes ușor al studenților polonezi, care pînă în ultimul minut de joc nu au putut afirma cu certitudine că au cîștigat. Hocheiștii chinezi au făcut mari progrese.

Scor final: R.P. Polonă—R.P. Chineză 5-3.

Echipa studenților romîni s-a prezentat mai bine de astă dată, în fața redutabilei echipe a studenților sovietici. Jucătorii noștri au dovedit curaj, au desfășurat un joc închegat. Diferența de scor nu exprimă decît în parte situația de pe terenul de joc, deoarece după cum au declarat chiar jucătorii sovietici 2-3 goluri puteau fi ușor parate. Portarii noștri au fost într-o formă slabă. Mai trebuie remarcat că și în acest meci ca și în celelalte meciuri jucătorii noștri și-au găsit cadența abia în cea de-a treia repriză.

Rezultat: U.R.S.S.- R.P.R 5-0, (1-0), (2-0), (2-0).

83.000 de tineri s-au întrecut în regiunea Constanța pentru întîietate sportivă

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru).

Intrecerile sportive din cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului au mobilizat în regiunea Constanța peste 83 000 tineri dintre care 10.100 fete. Au participat la șah 18.600 tineri, la gimnastică 9.200, iar la trîntă 5.200 de concurenți.

Organizațiile U.T.M. și colectivele sportive din raionul Fetești au antrenat în întrecerile sportive 13.800 tineri. In raionul Medgidia de pildă au participat peste 11.000 tineri. Colectivul sportiv „Recolta" din S.M.T. „Horia", raionul Hîrșova a mobilizat la toate disciplinele concursului 1370 tractoriști, tineri colectiviști și țărani muncitori. Doi dintre cîștigătorii întrecerilor la trîntă au participat la faza regională. Un număr mare de participanți a avut și colectivul sportiv „Recolta" din comuna Ciobani, raionul Hîrșova. Acest colectiv a fost reprezentat la faza regională de echipa de gimnastică fete cîștigătoare a etapei raionale.

Spartachiada a prilejuit și trecerea normelor G.M.A. Un număr de 64 de tineri din G.A.C. din „Țepeș-Vodă", raionul Medgidia, a trecut normele G.M.A., la gimnastică și schi.

Printre cîștigătorii întrecerilor din cadrul fazei pe regiunea Constanța la Spartachiada de iarnă se află Marin Grădineanu din Fetești, Nejmedin Ibraim din Medgidia, Niculina Bașchir din comuna Basarabi — raionul Medgidia la schi iar la șah Virgil Lungu colectivist din comuna Istria, cel mai tînăr participant în vîrstă de numai 16 ani și Menume Mutalip, colectivistă din comuna Cobadin, raionul Negru Vodă.

Gimnaștii din Vadu Pașii — campioni raionali

In orașul Buzău au avut loc întrecerile raionale și orășenești din cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului. Competiția a dat loc la dispute dîrze în urma cărora au fost desemnați campionii celei de a doua etape a Spartachiadei. Ei vor reprezenta raionul și orașul Buzău la faza pe regiunea Ploești a acestei competiții.

La gimnastică, în concursul pe oraș, la fete s-a clasat pe locul I echipa Școlii medii nr. 2, iar la băieți concursul a fost cîștigat de gimnaștii Școlii profesionale de chimie din Buzău. Locul I la concursul pe raion a revenit la băieții colectivului „Recolta" din comuna Vadu Pașii. Campionii spartachiadei de șah pe orașul Buzău sînt la fete Maria Selea de la colectivul „Progresul" iar la băieți Paul Preda din colectivul „Voința". La tenis de masă faza pe oraș, învingători sînt la băieți Romeo Vilan iar la faza pe raion Mircea Mustață. La trîntă în urma desfășurării întîlnirilor, s-a întocmit următorul clasament: oraș, categoria I-a Gheorghe Mocanu, categoria II-a Teodor Mocanu, categoria III-a N Stanciu.

Corespondent, S. ROȘCULEȚ

Obstacolul de la pîrîul Cerbului

Nu de mult s-au desfășurat la Bușteni probele finale din cadrul primului campionat republican de schi organizat de A.V.S.A.P.

Desigur că pentru locuitorii Buștenilor un concurs de schi nu mai reprezintă ceva nou. Totuși, concursul care a avut loc săptămîna trecută a prilejuit unele surprize. In afară de proba de fond (clasamentul individual) care a adunat la start echipele tuturor regiunilor A.V.S.A.P. din țară, s-a disputat și o probă de fond aplicativă pe echipe. In cadrul acestei probe, concurenții au avut de străbătut pe schiuri un traseu de 12 km. pentru bărbați și 5 km. pentru femei, pe parcursul căruia erau așezate obstacole. Acestea pretindeau, pentru a fi trecute, o bună pregătire fizică, spirit de echipă și îndemînare.

Echipele au fost compuse din cîte 4 concurenți și o concurentă cu rol de agentă. Primii kilometri nu au pus în dificultate pe concurenți, dar odată intrați în Valea-Cerbului, ei au fost nevoiți să treacă primul obstacol. Unul după altul cățărîndu-se cu grijă și ajutîndu-se reciproc, sportivii au trecut cu arma de tir și cu schiurile peste o bîrnă lungă de 8 m așezată deasupra pîrîului Cerbul. Pînă să ajungă la Gura Diham, schiorii au fost obligați să mai facă încă odată dovada bunei lor pregătiri executînd o tragere într-un poligon special amenajat pe traseu. După ce ultimul cartuș a fost tras, concurenții au plecat mai departe, iar agenta s-a înapoiat la start pentru a raporta situația pînă în acel moment a echipei din care a făcut parte.

Cel mai bun timp și cele mai multe puncte la trecerea obstacolelor și la tragerea din poligon le-a obținut echipa A.V.S.A.P. a regiunii Stalin, urmată de echipele regiunilor Ploești, Oradea, Autonomă Maghiară și Cluj.

Corespondent
DUMITRU LAZAR

Cei mai buni din 17.630

In orașul Cîmpina s-au întîlnit pentru a participa la faza raională a Spartachiadei de iarnă a tineretului, finaliștii primei etape, cei mai buni din 17.630 de participanți.

Sala Școlii metalurgice a găzduit întrecerile de gimnastică. Concursul a fost cîștigat la băieți de Școala profesională metalurgică, iar la fete de echipa Școlii medii mixte nr. 2, ambele din Cîmpina. In clubul aceleași școli, s-au desfășurat concursurile la tenis de masă și șah. La tenis de masă întrecerile au fost cîștigate la băieți de Ion Mîndruț de la Atelierele centrale Poiana-Cîmpina, iar la fete de Elena Falotă de la fabrica „Victoria" Băicoi.

Pe foile de concurs ale întrecerii de șah, au fost consemnați următorii cîștigători: la fete Elena Stoicescu, de la „Flacăra"-Băicoi și la băieți Stelian Popescu de la „Progresul"-Cîmpina. Arbitrii concursurilor de schi au înregistrat pe următorii campioni raionali ai Spartachiadei: junioare: Maria Simion de la Fabrica de postav Azuga, juniori: Vasile Stoica fabrica de hîrtie „1 Septembrie" din Bușteni, iar la seniori Vasile Popa de la „Flamura-Roșie" Azuga.

Corespondent
V. BEJAN

Elevul și antrenorul campioni ai RPR

— „Simt cea mai mare emoție din viața mea" — spunea Tiberiu Harasztosi, după ce a îmbrăcat pentru întîia oară tricoul de campion al R.P.R. Emoția aceasta firească a fost urmată de o nouă încercare a posibilităților sale. Jucînd alături de Nicu Naumescu, antrenorul său, el a cîștigat și finala probei de dublu-bărbați.

In clișeu: maestrul sportului Tiberiu Harasztosi, dublu campion de tenis de masă.

Pentru a 16-a oară campioană a R.P.R.

In finala probei feminine s-au întîlnit maestrele emerite ale sportului Angelica Rozeanu și Ella Zeller. Desfășurînd un joc excelent Angelica Rozeanu a cîștigat cu 3-0 (21, 16, 19). De remarcat este că Angelica Rozeanu cucerește pentru a 16-a oară titlul de campioană a țării.

Iată rezultatele înregistrate în finalele celorlalte probe: *dublu femei*: A. Rozeanu, E. Zeller — G. Strugaru, S. Szasz 3-0; *dublu bărbați*: T. Harasztosi, N. Naumescu — M. Popescu, T. Reiter 3-0; *Dublu mixt*: E. Zeller, T. Reiter — A. Rozeanu, M. Gantner 3-2.

Notă

De ce n-a participat A. Günsberger la turneul final al campionatului republican de șah?

Sute de mii de cetățeni ai țării noastre urmăresc cu mîndrie în coloanele ziarelor, știrile despre importantele victorii obținute de tînărul șahist romîn V. Ciocîltea la turneul internațional de la Dresda. In ultimii ani șahul a luat la noi o mare dezvoltare; zeci de mii de tineri au îndrăgit acest sport. Asaltul tineretului spre supremația în șah a fost oglindit și de recentul campionat individual de șah al R.P.R. In turneul final al acestei competiții, s-au calificat și două mari speranțe ale șahului nostru: tinerii V. Ciocîltea, campion republican și A. Günsberger.

Publicul sportiv din țara noastră a așteptat cu mult interes evoluția lor, alături de I. Bălănel, cel de al treilea finalist.

„Surpriza" însă pe care a servit-o acestui public comisia centrală de șah și inspecția respectivei comisii, a întrecut orice limită. A. Günsberger n-a mai participat la turneul care trebuia să desemneze pe primul șahist al țării. In felul acesta a fost ratat în bună parte prilejul afirmării pe scară republicană a tînărului nostru șahist, lucru care ar fi mobilizat spre acest sport, numeroși alți tineri.

Dacă inspecția de șah din C.C.F.S. s-ar fi străduit cu seriozitate să asigure participarea lui Günsberger, tratînd cu conducerea facultății de electrotehnică din Timișoara, la care învață obținînd bune calificative tînărul șahist, și arătînd acolo importanța prezenței sale la turneul final, desigur că lucrurile ar fi evoluat normal. Insă, în fața acestei situații care impunea un anumit efort, inspecția de șah a renunțat să-și mai bată capul cu această problemă.

Oare această problemă a participării studenților și elevilor sportivi fruntași la competiții cu caracter republican n-ar putea fi rezolvată odată pentru totdeauna de către organele competente din C.C.F.S. în colaborare cu Ministerul Invățămîntului și celelalte foruri interesate?

M. Z.

DE PESTE HOTARE

Declarația Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Chineze

PEKIN 12 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 11 martie 1956, Ministerul Afacerilor Externe al R.P. Chineze a dat publicității o declarație în care se spune între altele:

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze consideră necesar să facă următoarea declarație pentru a demasca denaturarea deliberată a faptelor cuprinsă în declarația din 6 martie a.c. a Departamentului de Stat al S.U.A.

R. P. Chineză îndeplinește conștiincios acordul americano-chinez cu privire la repatrierea reciprocă a persoanelor civile. Or, tocmai Statele Unite nu îndeplinesc acest acord și chiar îl încalcă.

Partea chineză a remis încă de mult părții americane lista persoanelor și informațiile în legătură cu toți americanii care se află în China, inclusiv acele persoane care au încălcat legile Republicii Populare Chineze. Cu toate acestea, partea americană refuză pînă în prezent să prezinte părții chineze lista și informațiile în legătură cu chinezii care se află în Statele Unite.

După ce arată că o parte din americanii din R. P. Chineză au și părăsit hotarele R.P. Chineze, în timp ce mii de chinezi care doresc să se întoarcă în China nu pot face acest lucru, în declarație se spune: guvernul S.U.A. n-a creat încă ambasadei Indiei în S.U.A. condițiile necesare pentru a acorda ajutor în repatrierea chinezilor și a interzis chiar ambasadei Indiei în S.U.A. să informeze în modul corespunzător pe chinezii care se află în S.U.A.

In ceea ce privește publicarea unei declarații chino-americane cu privire la renunțarea reciprocă de a recurge la forță, partea chineză și-a exprimat pînă acum în repetate rînduri punctul de vedere. Guvernul chinez se pronunță consecvent pentru reglementarea litigiilor internaționale prin mijloace pașnice, nerecurgîndu-se la forță.

Partea americană — se spune mai departe în declarație — a refuzat să-și precizeze poziția față de propunerea de a se organiza o conferință a miniștrilor Afacerilor Externe ai R.P. Chineze și S.U.A avînd drept scop reglementarea pașnică a litigiului între cele două țări în regiunea Taivanului și a cerut chiar pentru ea așa-zisul drept la autoapărare individuală și colectivă în Taivan, teritoriu chinez.

După ce arată că Statele Unite nu urmăresc reglementarea pașnică a litigiului chino-american, declarația subliniază în încheiere că S.U.A. nu numai că au și încălcat acordul realizat și au împiedicat noi progrese în tratativele chino-americane, ci și intensifică activitatea militară în regiunea Taivanului Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze consideră necesar să arate că Statele Unite trebuie să poarte întreaga răspundere pentru toate consecințele care decurg din această stare de lucruri.

Dulles în turneu asiatic

Caraci, Delhi, Colombo, Djakarta — iată itinerariul de pînă acum al secretarului Departamentului de stat al S.U.A. — John Foster Dulles. Și călătoria continuă Un adevărat turneu în Asia căruia cercurile politice din Statele Unite îi acordă o deosebită importanță.

Despre Caraci și sesiunea Consiliului S.E.A.T.O. care a avut loc în capitala Pakistanului nu vom mai vorbi. Sînt deajuns de grăitoare comentariile publicate în ultimele zile și care demonstrează ostilitatea cu care hotărîrile de la Caraci au fost primite în cele mai multe din țările Asiei.

Delhi, capitala Indiei a fost cea de a doua etapă a călătoriei lui Dulles. Să începem cu sosirea la aeroport. „Nehru l-a primit pe Dulles la Delhi cît se poate de rece. Scuza acestei primiri puțin cordiale este că secretarul de stat nu are calitatea unui șef de stat. Dar nici Bulganin și Hrușciov nu au această calitate și cu toate acestea au fost salutați în India, ca niște eroi", *se lamentează ziarul american „Daily Mirror".*

Nici zilele următoare pe care le-a petrecut Dulles la Delhi nu au fost mai fericite. Si aceasta în ciuda faptului că abilul politician american și-a luat o serie de măsuri de precauție. El a rostit discursuri pline de politețuri adresate Indiei, s-a reținut de la orice atac împotriva politicii altor state și a invocat chiar și tradiția familiei sale, spunînd: „Bunicul meu a petrecut cea mai mare parte a vieții sale aici. Unul din frații mei s-a născut aici și a studiat agricultura la Alldrabad..." Probabil însă că oficialitățile indiene n-au fost prea impresionate de „sentimentele filo-indiene" ale familiei Dulles căci aveau în față două documente semnate tot de Dulles. Și anume, comunicatul comun a lui Dulles și al ministrului de externe al Portugaliei, Cunha prin care se sprijină poziția colonialistă a guvernului Salazar asupra teritoriului Goa ca și comunicatul Consiliului S.E.A.T.O. prin care, în fapt, sînt sprijinite pretențiile Pakistanului asupra Cașmirului. Cum s-au isprăvit discuțiile asupra problemei? Răspund faptele. Guvernul indian a făcut în mod oficial cunoscut Statelor Unite și celorlalte țări membre ale pactului S.E.A.T.O. poziția privind luarea în discuție a unei probleme interne a Indiei. Această atitudine a guvernului indian demonstrează „că secretarul de stat Dulles nu ar fi izbutit să-l convingă pe premierul indian în ceea ce privește temeiul punctului de vedere american." *(„France Presse").*

Pare-se că o atenție specială a fost acordată în convorbiri politicii Uniunii Sovietice. În această privință să dăm cuvîntul corespondenților din Delhi a două agenții de presă: „United Press" și „France Presse": „Cei doi oameni de stat au discutat îndelung rezultatele Congresului P.C.U.S. de la Moscova. Părerile lor au fost diferite".

Și călătoria a continuat. Dulles s-a oprit pentru puțin timp la Colombo, capitala Ceylonului, unde se pare că nu a reușit să-i convingă pe conducătorii ceylonezi de a înceta comerțul cu cauciuc cu R.P. Chineză.

A doua zi dimineață — 12 martie — a aterizat la Djakarta — capitala Indoneziei. Nici aici lucrurile n-au mers mai bine ca la Delhi. Indonezia nu are în momentul de față guvern. Doctorul Ali Sastroamidjojo însărcinat cu formarea noului cabinet, și care își continuă în momentul de față consultările, este unul din inițiatorii conferinței de la Bandung, conferință care a făcut atîta sînge rău politicienilor americani.

Așa că vizita în Indonezia a început sub auspicii negre. Despre rezultatele întrevederii pe care a avut-o cu președintele Indoneziei, Sukarno, nu există încă informații. De un lucru s-a putut însă convinge pe deplin Dulles: ostilitatea poporului indonezian față de pactul Asiei de sud-est, fiind întîmpinat de manifestanți care i-au strigat: „S.E.A.T.O. pleacă acasă".

Acestea sînt numai cîteva din primele aspecte ce se pot desprinde din turneul asiatic al lui J. F. Dulles.

S. BRAND

Pineau: „Era colonialismului a trecut"

PARIS 12 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul din Delhi al agenției France Presse în declarația sa radiodifuzată, de postul de radio Delhi ministrul Afacerilor Externe al Franței, Pineau, a atins o serie de probleme internaționale importante.

„In cursul ultimilor cîțiva ani, a spus el, și într-o măsură și mai mare în cursul ultimelor săptămîni, în relațiile internaționale începe să se manifeste o anumită slăbire a încordării. Aceasta încă nu înseamnă încredere, ci începutul unei încrederi posibile".

Referindu-se la lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S. Pineau a subliniat însemnătatea declarațiilor din cadrul Congresului. In legătură cu aceasta, el a spus: „Vrem să trecem la examinarea tuturor problemelor ivite între puterile occidentale și U.R.S.S., cu dorința sinceră de a obține rezolvarea lor".

Pineau a apărat politica dusă de guvernul francez în Africa de nord. El a declarat: „Consider necesar să declar că țara noastră nu poate fi sub nici un motiv numită o putere colonială. Știm bine că *era colonialismului a trecut și că noi forme de colaborare între popoare pot fi stabilite numai pe baza egalității în drepturi și obligații*". Referindu-se la situația din Algeria, Pineau a declarat: „Trebuie să obținem adoptarea unor hotărîri care să poată permite algerienilor de origină musulmană și algerienilor de origină europeană să coexiste pașnic".

După cum anunță postul de radio Delhi, vorbind despre politica Franței, Pineau a declarat că *„numai pacea poate să asigure o dezvoltare deplină a popoarelor. Franța intenționează să ducă în anii viitori o asemenea politică.* De acum înainte Franța intenționează să rezolve toate problemele litigioase, care se ivesc între puterile occidentale și Uniunea Sovietică, animată de năzuința sinceră pentru o reglementare pașnică. *Franța nu intenționează să pună la îndoială sistemul economic și social al U.R.S.S.*".

Un interviu al lui Gronchi

In cadrul unei emisiuni televizate, președintele Italiei, Giovanni Gronchi, care se află actualmente în S.U.A., a răspuns la o serie de întrebări puse de trei ziariști americani.

Gronchi a declarat printre altele că „tendința actuală a evenimentelor internaționale, cunoscută sub numele de coexistență competitivă este caracterizată prin importanța din ce în ce mai mare a factorilor politici, economici și sociali Aceasta este o realitate care nu poate și nu trebuie să fie ignorată: occidentul trebuie să-i facă față prin măsuri corespunzătoare.

Vorbind despre așa zisul ajutor american pentru diferite țări occidentale, Gronchi a declarat că „forma de ajutor care a caracterizat perioada postbelică este definitiv depășită".

Intrebat asupra „deplasării spre stînga", de care a vorbit cu un alt prilej, Gronchi a declarat: „...In Italia se pune problema de a lărgi efectiv această bază a statului, cîștigînd pentru guvern sprijinul celor mai largi mase ale poporului..."

Referindu-se la comerțul Italiei cu țările din Europa răsăriteană, președintele Italiei a recunoscut că „este necesar să dezvoltăm comerțul nostru cu Răsăritul..."

Ambasadorul R. F. Germane la Moscova a prezentat scrisorile de acreditare

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 martie, K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a primit la Kremlin pe W. Haas, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Federale Germane în U.R.S.S., care i-a prezentat scrisorile sale de acreditare.

K. E. Voroșilov și W. Haas au rostit cuvîntări.

In legătură cu deportarea arhiepiscopului Makarios

NEW YORK 11 (Agerpres). — După cum relatează agenția France Presse, reprezentantul permanent al Greciei la O.N.U Chirstian Palamas, a remis la 10 martie secretarului general al O.N.U. o notă de protest împotriva politicii britanice în Cipru și în special împotriva deportării arhiepiscopului Makarios și a altor trei membri ai clerului cipriot.

VII DEZBATERI IN CAMERA COMUNELOR

LONDRA 12 (Agerpres). — Agravarea situației din Cipru, arestarea și deportarea arhiepiscopului Makarios și a altor lideri ai mișcării cipriote pentru autodeterminare, precum și regimul de teroare înăsprit în ultimele zile de autoritățile britanice din insulă au constituit obiectul unor dezbateri extrem de furtunoase care au avut loc în ședința de luni a Camerei Comunelor. Cu acest prilej opoziția laburistă a depus o interpelare cerînd explicații asupra circumstanțelor care au dus la arestarea și deportarea lui Makarios, măsură care a avut un ecou extrem de nefavorabil pe plan internațional. Lenox Boyd, ministrul coloniilor, după ce a precizat că arestarea a fost efectuată „cu asentimentul deplin" al guvernului (după relatarea agenției Associated Press) a declarat că autoritățile engleze au adoptat această măsură întrucît după părerea lor Makarios este vinovat de eșecul tratativelor duse în urmă cu două săptămîni cu doi reprezentanți ai guvernului britanic (ministrul coloniilor și ministrul de Război) și de respingerea propunerilor britanice. Lenox Boyd a confirmat știrile că Makarios și ceilalți lideri politici deportați urmează să fie internați în insula Șeișel din oceanul Indian unde vor sosi în curînd. Declarația lui Lenox Boyd a stîrnit un val de indignare în rîndurile deputaților laburiști și liberali care s-au adresat guvernului cu cuvintele: „Rușine", „Jos guvernul".

Tineri constructori ai vieții noi * Importante declarații ale lui Pineau * Călătoriile neplăcute ale d-lui Dulles * *In legătură cu evenimentele din Cipru*

Incheierea lucrărilor conferinței de la Cairo

CAIRO 12 (Agerpres). — La Cairo a luat sfîrșit conferința șefilor celor trei state arabe — președintele Egiptului Nasser, președintele Siriei, Kuatli, și regele Arabiei Saudite, Ibn Saud — care a durat cinci zile. La 12 martie în Palatul Republicii a avut loc semnarea declarației comune

Potrivit relatărilor presei, conducătorii celor trei state arabe au examinat numeroase probleme referitoare la întărirea colaborării dintre țările arabe și strîngerea unității popoarelor arabe. Participanții la conferință au discutat măsurile de întărire a capacității de apărare a statelor arabe și de coordonare a acțiunilor lor în domeniile politic, economic și militar.

Guy Mollet despre tratativele cu Eden

PARIS 12 (Agerpres). — TASS transmite: Președintele Consiliului de Miniștri, Guy Mollet, care s-a înapoiat la 12 martie de la Londra, unde a dus tratative cu primul ministru al Angliei, Eden, a rostit o cuvîntare.

Guy Mollet a spus că în cursul tratativelor a fost examinat planul pregătit de reprezentantul Franței în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, Jules Moch. Acest plan, a arătat Guy Mollet, ține seamă de toate propunerile în domeniul dezarmării, prezentate pînă acum atît de țările occidentale cît și de Uniunea Sovietică. El a adăugat că au fost examinate de asemenea propunerile engleze care pot „să complecteze și să îmbunătățească planul francez".

In încheiere Guy Mollet a comunicat că el a amintit lui Eden rezervele Franței față de pactul de la Bagdad.

In cercurile ziaristice, aceste declarații ale lui Guy Mollet sînt interpretate ca o recunoaștere a faptului că divergențele dintre Franța și Anglia provocate de crearea de către Anglia a pactului militar de la Bagdad în Orientul Apropiat se mențin.

„Măsuri de forță"

Autoritățile militare engleze din Cipru au recurs la „măsuri de forță". (Ziarele)

(desen de A. LUCACI)

În 24 de ore

MOSCOVA. — La 12 martie a părăsit Moscova plecînd spre patrie prin Leningrad, H.C. Hansen, primul ministru și ministrul Afacerilor Externe al Danemarcei împreună cu soția și persoanele care îi însoțesc.

MOSCOVA: — La 12 martie 1956, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a primit pe dl Vincent Auriol, fost președinte al Republicii Franceze.

TOKIO: — Primul ministru japonez Hatoyama a declarat la 10 martie în fața comisiei bugetare a parlamentului că „în anumite condiții" ar putea să se întîlnească cu Ciu En-lai.

PARIS: — La 12 martie a avut loc ședința Adunării Naționale, în legătură cu votul în chestiunea de încredere cerută de guvern. In cadrul primelor două scrutine guvernul a obținut respectiv o majoritate de voturi de: 463 voturi față de 62 contra, 451 voturi față de 72 contra.

HELSINKI: — Greva generală din Finlanda, care durează de zece zile, continuă. Tratativele dintre organizațiile patronilor și sindicate, care se desfășoară sub conducerea comitetului de mediație creat de guvern nu au dus deocamdată la nici un rezultat.

Bucuria vieții noi

Bucuria vieții noi... Acest sentiment este trăit din plin de tineretul țărilor de democrație populară. Mulți dintre ei erau copii atunci cînd țările lor gemeau sub cizma moșierilor, sub pumnul capitaliștilor. Erau copii, dar n-au uitat. Prin pînza fumurie a amintirilor imaginile sumbre ale trecutului străbat, țin trează conștiința. Tocmai acest fapt face ca ei să participe la construirea vieții noi cu toate forțele lor tinerești.

Am răsfoit ziarele de tineret care apar în celelalte țări de democrație populară. In paginile lor sînt reflectate faptele tinerilor pe care bucuria noii vieți îi îndeamnă, îi însuflețește la fapte mărețe.

中国青年报

Ziarul „GIUNGOCINIANJIBAO" („Tineretul chinez") povestește într-unul din numerele sale, despre o echipă de tineri geologi, care străbate munții și văile patriei, în căutarea comorilor minerale ce se găsesc în adîncuri, echipa 531. Nu e ușoară munca lor. Au sarcina să detecteze minereurile de pe o întindere de 700 km. pătrați în regiunea fostelor provincii Șuan și Sincan. Acolo sînt munți abrupți și înzăpeziți nebătuți încă de picior omenesc. La o înălțime de 3-4 mii de metri, ei au de înfruntat ploile, ceața, avalanșele de zăpadă, fiarele sălbatice.

Odată tînărul geolog Ho Cin-kun, străbătea singur munții. De pe o stîncă, un leopard s-a năpustit asupra lui. Ho Cin-kun nu s-a speriat. A tras cîteva focuri cu pușca sa asupra fiarei. Leopardul a fugit. Liniștit, tînărul geolog și-a continuat cercetările. Seara, s-a întors în tabără cu date foarte importante.

Acum cîteva luni a venit în echipă tînăra absolventă Ian Si-ciun. Îi era greu să lucreze. Cînd urca munții, avea amețeli. Dar n-a dat înapoi. Muncea cu încăpățînare. Intr-una din zile, ca să poată lămuri o problemă geologică, a urcat și a coborît o înălțime de mai multe ori. Cu timpul i-au trecut și amețelile. Ian Si-ciun e astăzi o geologă bine pregătită.

Cin Cen, un tînăr tehnician din echipă, spunea corespondenților ziarului: „Ori de cîte ori dezvăluim un nou zăcămînt mineral, sîntem fericiți că dăm poporului încă o picătură din bogățiile patriei sale".

★

Ziarul tineretului cehoslovac „MLADA FRONTA" („Tînărul front") povestea nu de mult despre o tînără muncitoare fruntașă în producție — Cristina Vojkuvkova.

Cristina s-a născut într-o familie de țărani nevoiași din satul Prostredni Becva. Fata vedea ce greu îi este familiei sale. De aceea de îndată ce a terminat școala primară a plecat la oraș, la Roznov unde a intrat muncitoare la fabrica de lămpi electrice „Tesla".

A lucrat mai întîi la cantină, apoi la serviciul de întreținere, pe urmă la mașina de găurire a tuburilor electronice. Nici una din aceste munci n-o atrăgea. Ar fi vrut ceva mai puțin monoton. Intr-o zi a văzut o mașină ale cărei rotițe mici tăiau la comandă bucățile de mica. A cerut să fie mutată acolo. Dorința i-a fost satisfăcută.

mladá fronta

...Au trecut patru ani de atunci. Cristina Vojkuvkova e astăzi una din cele mai bune muncitoare din fabrică. Inovațiile ei au adus sute de mii de coroane economii. Pentru a zecea oară i s-a conferit titlul de cea mai bună muncitoare.

Nu de mult, postul de radio Praga a retransmis o emisiune a postului de radio Moscova pentru ascultătorii din Cehoslovacia, în care cîteva muncitoare de la fabrica de tuburi electronice din capitala Uniunii Sovietice vorbeau despre munca lor. La sfîrșit, ele au transmis un salut deosebit tinerei muncitoare Cristina Vojkuvkova de la fabrica „Tesla" din Roznov.

★

Și acum despre un tînăr din R. P. Ungară, despre care am citit în ziarul „SZABAD IFJÚSÁG" („Tineretul liber"). *Este vorba de impiegatul de mișcare Karoly Alföldi.*

SZABAD IFJÚSÁG

Tînărul Alföldi a terminat școala medie în iunie 1954. „Acum încotro?" — și-a pus el întrebarea, așa cum și-o pun milioane de tineri, atunci cînd, ca și el „părăsesc băncile școlii. Pe Alföldi îl atrăgea de mult munca la căile ferate. In septembrie s-a și prezentat la examenul de impiegat de mișcare. L-a trecut ușor. Toată vara învățase cu sîrguință sutele de pagini despre telegrafie, trenuri semafoare, mișcare și multe alte lucruri, pe care trebuie să le știe un feroviar.

A lucrat o săptămînă sub supravegherea celor cu mai multă experiență, apoi a fost repartizat ca impiegat de mișcare la o mică stație pe linia îngustă a unui tren ce străbate pusta maghiară. Alföldi era mulțumit. Pentru început nu putea pretinde mai mult.

Dar tovarășii săi, care îl văzuseră cum muncește, erau de altă părere. N-a trecut mult timp de cînd era la gara din pustă, cînd a primit un telefon.

— Tovarășe Alföldi, ai avea curajul să-ți asumi sarcinile conducerii biroului de mișcare al unei gări mari?

Cu oarecare ezitare și le-a asumat. Încă din primele zile s-a văzut că el nu se sperie de greutăți. Sînt doi ani de atunci. Karoly Alföldi e acum în vîrstă de 20 de ani și are o bogată experiență de feroviar.

Fără să-și neglijeze obligațiile profesionale, el găsește timp ca să-și îndeplinească și sarcinile de secretar al organizației de bază D. I. Sz. (Uniunea Tineretului Muncitor din R. P. Ungară), să ia parte la festivalurile organizate de tineri, să citească, să se ocupe de atletism și să joace baschet.

Iată de ce ziarul tineretului din R. P. Ungară îl numește pe Alföldi „un tînăr exemplar".

★

Ziarul tineretului bulgar NARODNA MLADEJ" („Tineretul popular") ne povestește despre cîțiva tineri țărani, altădată săraci și obidiți, dar care astăzi și-au găsit fericirea și bunăstarea în cooperativa agricolă.

Țăranii aceștia locuiau la marginea satului Crușeto — în așa numita „Mahala nouă". Acolo oamenii își aveau obiceiurile lor și nu se amestecau cu cei din restul satului. In sat țăranii organizaseră o cooperativă agricolă încă acum cîțiva ani. Din „Mahalaua nouă" însă nimeni nu s-a înscris. Dar, anul trecut tînărul Konstandin Diko a cerut să fie primit în cooperativă.

Cînd a aflat despre acest lucru, tatăl său s-a supărat foc. L-a ocărît, cît p-aci să-l ia la bătaie și l-a alungat. Konstandin însă n-a dat înapoi și a muncit cu sîrg. El e doar membru al Uniunii Tineretului Popular a lui Dimitrov (D.S.N.M.) și-și cunoaște datoria.

Curînd el i-a atras în cooperativă și pe alți tineri din „Mahalaua nouă". Împreună lucrau în grădina de legume Nu era ușor. Adesea trebuia să iasă noaptea ca să ferească răsadurile de furtună. Dar a trecut și asta și a venit vremea culesului. Ce roșii au obținut ei! Mari și frumoase, aproape ca pepenii: mai multe roșii ca frunze. Veni și toamna. S-au făcut socotelile și s-a văzut că tinerii din „Mahalaua nouă" obținuseră o producție cu 150 la sută mai mare de cît era planificată.

Spre căsuțele lor, se îndreptau unul cîte unul carele încărcate cu saci de grîu auriu cu fasole, zahăr și multe alte produse. Au primit și bani. Bani mulți, cum n-au avut niciodată. Și-au cumpărat băieții haine noi, pantofi, paltoane, mobilă. Ba, tînărul Iordan Dacica și-a construit din economiile făcute o casă cu patru camere de toată frumusețea.

Priveau vecinii lor și nu le venea să creadă. Pe urmă, au început și ei să se înscrie în cooperativă. Mai întîi tinerii Todor Stoianov, Hristo Garibov, Dimităr Teodorov, apoi și dintre cei bătrîni.

Sosi și iarna cu gerurile și zăpezile ei. În casele cooperatorilor nu lipsea nici o provizie. Intr-o seară, la Kosta Dimitrov s-au strîns mai mulți săteni. Vorbeau de una, de alta, ciocneau cîte un pahar de vin, gustau din bunătățile pe care gazda le pusese dinaintea lor.

— Eh, fraților — oftă moș Ivan Todorov, privind în paharul

НАРОДНА МЛАДЕЖ

cu vin gălbui ca undelemnul, — cum am trăit noi pe vremuri, era viață? Cînd aveam sare, nu aveam pîine, iar vitele niciodată nu se ajungeau cu paiele. Copiii ne mureau ca muștele....

— I-i-i, moșule — îl dojeni cineva, — despre asta trebuie să vorbim acuma, cînd viața-i alta, cînd hambarele-s pline?

— Trebuie. Trebuie să ținem minte ce a fost...

...Și avea dreptate moș Ivan Todorov. Bucuria vieții noi, nu trebuie să ne facă să uităm trecutul. Pentru ca el să nu se mai întoarcă, pentru ca viața nouă să fie pe zi ce trece mai fericită — iată pentru ce muncesc cu tot entuziasmul inimilor lor înflăcărate tinerii din țările de democrație populară.

DANIEL RUSU

Măsuri pentru evitarea pagubelor la semănături

Variațiile mari de temperatură din timpul iernii au provocat înghețuri și dezghețuri care au dus la topirea zăpezilor și la formarea crustei de gheață pe semănături.

Gheața formată pe terenurile lipsite de zăpadă ca și crusta de pe semănăturile care mai au încă zăpadă sînt dăunătoare plantelor, deoarece pot produce înăbușirea lor.

Pentru a preîntîmpina aceste pagube, toți producătorii agricoli trebuie să cerceteze culturile și să ia măsuri de distrugerea gheței și crustei de gheață.

Crusta de gheață formată pe semănăturile lipsite de zăpadă se distrug prin trecerea cu tăvălugi zimțați, grape stelate sau se va presăra în benzi gunoi de grajd bine putrezit, cenușă sau pămînt. În cazul cînd gheața este prea groasă și nu se poate distruge prin mijloacele arătate se vor face gropi (copci) în gheață pînă la suprafața pămîntului, dînd astfel posibilitate de aerisire plantelor.

Pe măsură ce timpul se încălzește gheața și zăpada se topesc iar apa provenită băltește pe semănături și provoacă înăbușirea plantelor. De asemenea apa de pe terenurile destinate însămînțărilor de primăvară face să întîrzie executarea lucrărilor de pregătire a terenurilor în vederea însămînțărilor.

Pentru preîntîmpinarea acestora se vor lua măsuri de scurgere a apelor prin șanțuri. In cazul terenurilor fără pantă de scurgere se recomandă să se facă gropi absorbante; fundul acestor gropi va fi la stratul permeabil.

Luarea acestor măsuri va evita pagubele la semănături, va îngădui executarea la timp a lucrărilor de pregătire a terenului în vederea însămînțărilor de primăvară.

Întîlniri cu oaspeți dragi

Luni seara, în sala Teatrului C.F.R. Giulești, numeroase femei din raioanele Grivița Roșie și Gh. Gheorghiu-Dej s-au întîlnit cu Liubov Kosmodemianskaia, membră a delegației de femei din U.R.S.S., care a participat în Capitală la sărbătorirea Zilei Internaționale a Femeii.

S. S. Ghilevskaia, membră a Comitetului antifascist al femeilor sovietice, s-a întîlnit luni seara la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" cu redactori ai revistelor „Femeia", „Săteanca" și „Femeia în Republica Populară Romînă".

Intîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

Vizitele unor delegații de femei aflate în țara noastră

Delegațiile de femei de peste hotare care se află în țară la invitația Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., au vizitat luni dimineața gospodăria agricolă colectivă „Flamura Roșie" din comuna Șoldanu, regiunea București. Delegațiile au fost însoțite de tovarășele Stela Enescu, președinta Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., Ivanca Rudenco, membră în Biroul Comitetului regional București al P.M.R. și Maria Ciocan, redactor șef al revistei „Săteanca".

In încheierea vizitei, conducătoarele delegațiilor de femei din U.R.S.S. au mulțumit pentru primirea făcută.

★

L. T. Kosmodemianskaia, membră a delegației, însoțită de tov. Sanda Ranghet, secretar al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii, a vizitat luni dimineață Școala medie de fete nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia" din Capitală.

SPORT

M. Marotineanu a cucerit a doua medalie de argint

ZAKOPANE (de la trimisul nostru special).

La marginea orașului Zakopane se înalță silueta sveltă a trambulinei Duja-Krokev. De sus după trambulină, cuprinzi cu vederea întregul orășel.

Jos, la poalele trambulinei se află stadionul de iarnă, unde s-au desfășurat probele de fond.

Săritorul cu nr. 9, I. Skvorțov reușește să sară: 80 metri. O săritură foarte bună. Lupta începe să devină pasionantă. Kamenski, nr. 14, își întrece tovarășul de echipă: 81 metri. Este rîndul lui Șamov. Secundele se scurg fulgerător, marcînd 60-70-80-84 metri! Cea mai bună săritură din prima manșă.

La megafoane, se anunță cea de a doua manșă.

Primul din cei angajați în lupta pentru medalia de aur, sare Skvorțov. O săritură extraordinară 84,5 metri.

Kamenski se menține de asemeni mult timp deasupra pîstei de aterizare: 82 metri.

O adevărată senzație a produs săritura lui Nicolae Șamov. El a sărit 85 de metri, dar la capătul săriturii a căzut. Și acum rezultatele probei:

Locul I: N. Kamenski, 81 m, 82 metri — 220 puncte.

Locul II: Skvorțov 80 metri, 84,5 metri (nou record al U.R.S.S., doborît după 16 ani) — 215 puncte.

Locul III: Forțențki, 76 metri, 77,5 metri — 202,5 puncte.

Reprezentantul nostru Ion Bîrlă s-a clasat pe locul 13 cu 137 puncte (săriturile: 56 metri și 58 metri).

★

La femei, pe o pîrtie în lungime de 2.100 m. pe primul loc în proba de coborîre s-a clasat studenta cehoslovacă Merendova care a cîștigat astfel cea de a treia medalie de aur din cadrul competițiilor. Ea a parcurs distanța în 2'51"4/10. O performanță foarte bună a realizat reprezentanta țării noastre, Magdalena Marotineanu, ocupînd locul doi cu timpul de 2'58"7/10. Studenta romînă a cucerit cu aceasta cea de a doua medalie de argint. Locul trei a fost ocupat de poloneza Zepownna cu rezultatul de 3'59"8/10.

Proba rezervată bărbaților s-a desfășurat pe o pîrtie în lungime de 3000 m. cu o diferență de nivel de 750 m. Victoria a revenit schiorului polonez Karniak în 2'33" 8/10, urmat de Roj Gonsienica (R. P. Polonă) — 2'37", Dwarovski (R. P. Bulgaria) — 2' 42" 5/10. Reprezentantul R.P.R., Gh. Cristoloveanu s-a clasat pe locul 6 cu timpul de 2'48'-.

Aseară în cadrul penultimei etape a turneului de hochei echipa R. Cehoslovace a întîlnit echipa R. P. Polone, obținînd o victorie la limită cu 5—4.

V. Ciocîltea în luptă pentru primul loc

DRESDA — Turneul internațional de șah de la Dresda a intrat în faza hotărîtoare a luptei pentru primele locuri. Șahiștii sovietici Averbach și Holmov au luat conducerea după runda a 11-a, dar reprezentantul țării noastre Victor Ciocîltea se menține în imediata lor apropiere, păstrîndu-și mai departe șansele de a ocupa un loc fruntaș.

In runda a 10-a șahistul romîn a întîlnit pe Mohlberg (R. D. Germană). Partenerul său i-a opus o rezistență dîrză, totuși spre sfîrșit Ciocîltea, printr-o manevră abilă, a cîștigat un pion și a întrerupt cu șanse de cîștig. In runda a 11-a Ciocîltea a jucat cu negrele împotriva fostului campion al U.R.S.S. marele maestru Averbach. La mutarea 23-a Averbach a propus remiza care a fost acceptată de șahistul romîn

Averbach și Holmov au cîte 8 puncte și o partidă întreruptă, Ciocîltea ocupă locul 3 cu 7½ puncte și o partidă întreruptă,

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52